

"הפתח לישראל"

אגרות של מייסד תנועת המוסר

רבי ישראל מסלנט זי"ע

מוסר וח"ן מהיכל העליונים

מ"ח יסודות מוסר וחכמת הנסתר של רבי ישראל סלנט זיע"א
ממושבו בהיכלות עליונים כפי שמסר כמגייד לסימונה גואטה

עורך: רחמים גואטה

י"ח באלול תשע"ח

תוכן ענינים

עמוד	שם היסוד	מספר היסוד
3	האדם אל מול קונו וזולתו	1
4	ערך התפילה	2
5	אהבת המולדת ואהבת האם	3
6	יסוד חירות האדם	4
7	תכלית האדם בעולמו	5
8	חלקה המוסרי שבתוך המידה	6
9	הרצון לכיבודים וכבוד	7
10	שימור מסורת אבות על בנים	8
11	עבודת ה' מתוך השכלי ושלוחותיו אשר בו	9
12	התבודדות מול אלוה	10
13	משכב זכר	11
14	עצימות הלב אל מול קונו	12
15	אמה ועבד אל מול קונם ובעליהם	13
16	תורת הכלל אל מול תורת הפרט	14
17	שמירת הנפש והגוף	15
18	הלבנת הפנים ותוקף שיפעו להרע	16
19	שימורי החיטים על קניהם (י"ז)	17
20	מוסריות המתה מתוך "חסד" הזולת	18
21	ביעור החמץ אשר בנפש	19
22	תשובת האדם אל מול אלוהיו	20
23	הצלת נפש מישראל	21
24	שמיטת האדמה	22
25	שיבור הכלים השכלי אל מול ספירותיו	23
26	לימוד הח"ן מיסוד השכלי הישר או מיסוד השכלי הנסי	24
27	השבח לה'	25
28	שמירת העין	26
29	ביתר"א אלוה ממעל	27
30	תיקון לאור הנר	28
31	האחד לשומעו ליראה ולעבדו והאחד בקציר מגלו	29
32	שילוח הקן	30
35	העשירי למנין	31
36	שבח מזמורי תהילים	32
37	שירה מול שירת נשים	33
38	הגינות האדם כעוגן לעבודת הנשמה	34
39	הבא להורגך השכם להורגו	35
40	מלבושי האדם	36
41	גיזום הענפים ובירור העלים	37
42	אוסנע"ת מלאכים	38
43	קשיות הלב אל מול פעימותיו	39
44	לימוד הזכות על כל אדם ואדם	40
45	צל יחוסי השמ"ד	41
46	גמילות חסדים	42
47	הפרוכת והכפתור	43
48	מצות עליה לרגל	44
49	פעולת הקליפות על הנשמה	45
50	הגדת נס העצמאות	46
51	איחוד הנוסחים והמוסדות	47
52	סיום הגלות ושיבת ציון	48
53	סיכום מ"ח היסודות	

1. האדם אל מול קונו וזולתו

אלו העיקרים ביסודות תורת מוסרי ואשבחם מעם תחתונים עת התבשמתי בדברי מים חיים מתוך היושבים בהיכלי, אשר פיזרו ערפל באלו עיתותי אשר בעליונים, מעומקם ומהותם של היסודות אשר נחקקו בכתביי אשר בתחתונים. ומהו זה פיזור הערפל? עת נחקקו הדברים בתורת מוסרים בתוך כלי כתיבתי ולא יכלה בינתי הנסית לרדת לעומק צלילותם כי זה הערפל נסב על כתביי בין עומק כותלי בינתי הנסית לעומק הדברים אשר בעליונים וזו בינתי הנסית בעודה בתחתונים לא צלחה להעמיקם ביותר. וזאת בהיגדי מתוך יסודות תורת מוסרי ואני משקיפכם ממעל. יתן ליבו **האדם אל מול קונו ואל מול זולתו** את אשר בבסיס אמונתו והוא כבוד בן מלך פנימה. וזהו מלך מלכי המלכים אשר מנהיגנו ברחמי ובחסדיו ונוהג בנו במידת אלוהותו ויפעם ליבנו ויפיח בנו נשמתנו. וזהו בן המלך הלא הוא רענו, חברנו, שאר בשרנו וכל אשר קרבתו בנו, אם בדמנו אם בנפשנו. יתן בנו ה' הענווה להוקירו זה זולתנו לכבוד ולאהבו, הלא הוא בן מלך וכבודו מעם אביו אשר הוא מלך מלכי המלכים אשר מנהיג זולתנו ומנהיגנו אנו. ומשכך זהו כבוד זולתו בכובד משקל נשמתנו והווייתנו הוא. ואין זה הוא בלבד מנגזרת "ואהבת לרעך כמוך" אשר עומקו בתוכו ונתתיו בהיגדי. וזה העומק נעמיקו עוד וזאת מבישום דברי חכמים אשר בעליונים ועיניהם הרואות מראות שהעין בתחתונים לא ראתה בימיה, ויבינון זה העומק באופן מהות הדברים. ועומק הדברים מתוך מבנה כסות גופו של האדם אשר מתחברין למידותיו ונחת הספירות עליהם. וכגודל חלוקת בינתו השכלית, בינתו הנסית, שורשי נשמתו, הרכב ניצוצותיו ומטענו מקיפולי הגלגולים וכל הוויית חייו על פני האדם וגודל כליו הפנימיים והחיצוניים ויסודות אמונתו. כל אלו בכללותם יתנו באדם אותות רישומם של מידות החסד ומידות הדין באמתחתו, והוא בתחתונים. ואלו המידות ישפיעון אל מול זולתו ויימשכו מתוך פנימיותו וחיצוניותו ומכל מורכבות הדברים המפורטים החסד או הדין או הרחמים אל מול חברו. ועל כן בזה פיזור הערפל מעומק הדברים אשר יטה כבוד לזולתו וידבר עמו מתוך נועם הליכותיו וישרה בו שלום ואחוה ויעטפו במעטפת אמונתו ויוכל באלו הדברים לצמצם מידות הדין אשר בתוכו ולהתפשטות מידת הרחמים והחסד אשר גם אם בקוצו של י' הינם בתוכו, ויפשיטם אל מול היקף גופו ונשמתו וינער מתוכו מידת הדין.

וזהו **ביסודו הראשון** אשר ערפלו נסדק ממנו והתפוגג מול עיני ואני בעליונים. וזוהי מידת הדין וזוהי מידת הרחמים אשר על האדם, ידע באופן מהותה ופעולתה על פי איברי גופו אם בעצלותם הם או באם עם מרצם, בריאותם ואופן תקינותם. וכל איבר בגוף ימשוך מידת הדין או מידת הרחמים על פי ספירת המקום אשר מדויקה לאותו איבר. וזו הספירה מורכבה מעם תכליתה אשר בעליונים ותובא מתוך שורש נשמתו אשר נשמט ממנו או התווסף אליו מצוות אשר שורשם מופשט משורש נשמתו. וזה החשבון מעם ה' יתברך יטיל בו בריאותו או חוליו. וזאת אשר אומר בכבוד ידבר אל זולתו ויאהבו כאילו נשמתו ונפשו הוא, והוא בן מלך ויקיז ממנו בדברים את מידת הדין וימשכה אל ברית גדרותיו, גדרות גופו הגשמי וגדרות נשמתו אשר מחוץ להילתו. וזו ההילה תוסיף זוהרה בעת מידת הדין תפוגג ממנו. וזה ביסוד "ואהבת לרעך כמוך" ורעך הוא בן מלך פנימה, בפנים נשמתו. וזו ערבות ישראל בתיקון הנשמות ובפיזור מידת הדין אשר בעורמה מזדחלה אל תוף פנימיותו ואין בחשותו כלל. וזהו עקרון יסודי הראשון מתוך מוסריותי ואני מעם העליונים אדברה ואשבחה אלו כלי נשמתם של היושבים עמי ויחלוקום עימדי.

2. ערך התפילה

וזה ביסודות תורת מוסרי השני אשר לראשון ישיב האדם אלוה ממעל בתפילותיו ותחנוניו באלו שלוש התפילות שחרית, מנחה וערבית על כללותם, וכל תפילות ישראל במועדם ובכל תפילה הנישאת מעם פיו ומכוונה מעם נשמתו הפנימית אף כי במילותיו אשר מתוך רגשותו ויאמרה מתוך כוונת גדולים עליו.

וזה עקרון יסודי השני מעם תורת מוסרי ואני בעליונים. זו התפילה אשר תגיע לכסא הכבוד ותרעיד עולמות ותיישב החשבון אשר בנשמות והם בבית עולמם ותכריע תיקונם ותייסף בתיקונם ואף בכוחה תמנע גמר תיקונם בעוד גלגולין וזאת אשר תרעש עולמות ממעל. וזו כוחה של התפילה איתן בעצימותו וגדול בהתפשטותו ותמנע גזרות מול נשמת היחיד ונשמות כלל עם ישראל. וזו התפילה מקושרה מעם הבל פי הנושאה בגאון ומתוך כוונת גדולים ומתוך פנימיותו אשר נשטפת במידת הרחמים ותעלה בנסיקתה השמים ונתיבה שמור בסוד מכמני עד ואין בהיתרי לחושפה, אך זאת בהיגדי אשבח בורא עולם על עומק וגודל פיתולי נתיבה, מעת יוצאת ממוצא פיו של נושאה ועד הגיעה לייעדה אשר אינו בהיכללותו רק בעליונים. וזו שפעה של התפילה אשר בעליונים ומרובים תכליותה בעוד סיבות ומסובבין, וכל אשר הותר נגלה על זה היגדי. ושפעה של זו התפילה בתחתונים יסולא מפז ואת שמעו של זה השפע, נגלה לי בעליונים ואני בר מדעתי ואוכל הכיל זה עומק הדברים. וזו התפילה תחון ותבטל גזרות ויסורים באופן הנשווה ליומכם בכל רגע מעיתכם. וזו התפילה תפשוט מעם נושאה ומספר נתיבי נשיאתה באויר נשימתכם תיגע בכל מחוללי ניגון תפילתם והם קרבים מכסות גופם ונשמתם אל המתפלל הנושא תפילתו והוא בעומדו בקרבתם וזוהי תפילת רבים בכללותה. וזו ערבות התפילה, עת הברות תפילתו מתלכדין באויר נשמתכם מול מידת דינו של זולתו והוא במשותף עימו בתפילת רבים ויבטל ממנו זה הדין מעם הברות תפילתו וזאת שאינה ביודעין מעם נשמתו ושכלו ובינתו של זה הנושא בתפילה. וזאת כי חילקון קיפולי גלגולם וחוב מוסרם אחד מעם השני ויתלכד החוב התפילה ומידת הדין בעצימות התלכדותם וימחק זה חוב נושא התפילה מעם זולתו והתבטלה מידת הדין עליו ויושב איזון נשמתם עליהם. וזו התפילה בתחתונים תינשא אל מרחוק בעודה בתחתונים אל מול אשר קרבתו אל נושא התפילה יען שאר בשרו או אביו מולידו בהיקשו או חברו אשר מנפש אחת יולדו, וזו כוונת תפילתו תסיר מעימם כל מזיקי בישא אשר עומדים עליהם ביום נשיאת התפילה. ולא ידע נושא התפילה ולא ידע זה אשר מזיקיו על ראשו מה חוללה זו התפילה בעליונים ונתנה אותותיה ורישומיה בתחתונים, ויבוא שלום בכליהם ולא נודע בהם הדבר. וזה עקרון יסודותי השני אשר במוסרי ואומר זאת במוסרי והוא בקנה תורת הח"ן אשר לא נודע בי ואני בתחתונים.

3. אהבת המולדת ואהבת האם

וזה עקרון יסוד השלישי ואתנו מעם שמחתי ומעם נשמתי ואבהרו בכם. וזה עקרון אהבת מולדתכם אשר נשווה במהותו לאהבתכם את אימכם מולידתכם והיא בחסות רחמה ועומק נשמתה תסוכך עליכם ותגונכם מכל פגע בינקותכם ואף בגדלותכם. וזה העיקרון במהות יסודו יתן בכם מעטפת בטחונכם אל מול עבודת עול מלכות שמים, ולא תבינון זה הגודל הנסי אשר בזה העיקרון ביסודו. וזו אדמת מולדתכם אשר תקראוה "אמא אדמה" בשפתכם ולא תדעון גודל עצימות מילות אלו. וזו אדמת ישראל אשר מקור כוחכם טמון בה ונתתי לכם אותו בהיגדי. וזה חום התפשטות גליה אשר בעומקם טמון סוד הגנתכם עליה, ויעלה במעלה רוחכם כי זו האדמה כפי בית גדילתכם במעטפת נשמתכם הלא הוא רחם אימכם, הרחום והחנון אשר אתם בתוכה ותגינכם ותיתן בכם נוזליכם ומזונותיכם ותחוס עליכם, זוהי האדמה אדמת ישראל, אדמת מדינתכם תחליף במהותה רחם אימכם ותעטפכם מתוך עומק שורשיה וגודל יכולה בשפעו אשר בארצכם ותישמר בתוך ליבכם זו מדינתכם אשר מגינתכם כרחם אימכם ואתם בו. וכל אשר יולד משנתו, שנת היוולדו ומדינת העל נס הייתה בתקומתה, לא ידע זה הנס ולא תבין בינתו מה גודלו. וזו הגנת מולדתכם וביטחונכם ישרה בכם רוח קודשו ויבסס אמונתכם בו ויכניס מרגוע לנשמתכם ותוכלו לעבדו מתוך בסיס ביטחונכם אשר שופעת אדמתכם עליכם. וזה יסוד הקשר בין כיבוד אימכם מולידתכם ואימכם האדמה אשר במהות קיומם הוא יסוד אהבתם אליכם.

4. יסוד חירות האדם

וזה עיקרון יסוד מוסרי השלישי ואני בעליונים ואשר על כך אתן יסוד מוסרי הרביעי בסדרו וזהו יסוד חירות האדם אשר תקף בחוזקו מעם תורת ישראל ועול מלכותה עליכם. וזהו יסוד חירות האדם ישמר בתוכם ומחוץ לגדרכם מכל משמר. וזו החירות אשר במהות מילתה ועומקה תותיר חופש הבחירה מחוץ לזה היסוד והיא אינה בכוונתו. חירות האדם ביסודי זה מכוונה לפנימיות האדם וכליו הפנימיים אשר מתפשטים ומצטמצמים על פי מהלך חייו ועל פי שמחותיו ו"צוקי עתיו" וזו אמונתו אשר בתוכו תנדוד בפנימיותו על פי כוח עמידתו אל מול אותות רישומי חייו והלך רוחו. ובהיגדי ביהרתי מה עליו לעשות ופעילות נקיטתו להרחיק יצרו מעליו ובו משל גילוף מפתחו, וזו לשיטתי, אך במהות זה יסודי, מכוונת הדברים היא ליתן מתוך מרחב מחייתו של האדם, אשר בתוך קהלו חירות מחשבותיו להוביל אמונתו מבלי לדחקו לפינת מרחבו, מבלי להטיל בו מורא ליבם על זה עונשו המתקרב באם אמונתו ריקה מתוכנה וכל דיבר או היגד, אשר איומו בתוכו כי אז ידחק כליו הפנימיים מתוכו ותיסגר חירות רצונו להדבק אל קונו. ולכן יזהר כל אדם ממוצא לשונו והטפתו אל מול זולתו שמא ידחק רגשותיו ויסגור עליו נשמתו ויפלטו מחוץ לקהלו. אמונת האדם וחירות אמונתו נקנית בנועם ודברי שבח והלל לאלוהינו ולבן המלך הלא הוא זולתנו ויישפך עליו מידת הרחמים והחסד לאלפים ובנועם הילכות האדם ובנועם נשמת כל חי יכבד חירות אמונת האדם אשר פועמת מתוכו ויעשה השפעתו מתוך כבוד לזולתו ולא ידחק בו השעה, או כי אז יהפוך פעולתו עליו וזו המצווה אשר לקח תהפוך לחטאו עת ירחיק זולתו מעם קהל ה'.

5. תכלית האדם בעולמו

וזה בכללותו יסוד מוסרי הרביעי ואני בעליונים ואבהר בכס ואל מול נשמתכם עיקרון יסודי מוסרי החמישי והוא תכלית האדם בעולמו. וזה היסוד אשר חשתי בתמצית עומקו ואני בתחתונים אעמיקו ואפרטו ואני בעליונים, והבנתי נשגבה מעימדי, ואשפרה זו ראיית הדברים בקרב בני עמי אשר בתחתונים. וזו תכלית האדם בעולמו יסודה עבודת ה' יתברך וקבלת עול מלכות שמים עליו. אולם זו התכלית פתחים בה לרוב ומספרם כקלי"ח ולא אוכל ולא בהיתרי לפרטם בשלמותם. וזו התכלית מורכבה מיסוד מהותה ותצרך יפתח ליבו האדם אליה ועבודתה ומלאכתה רבה ושיעור השגבתה ושיעור מילויה גדול במונים מעצם עשייתה. ואפרטה בכס מתוך גדרות היתרי אשר נתנו בי שומרי ההיכלות: בתחילתה של זו תכלית האדם הוא תיקונו שלו אל מול אלוהיו. וזה התיקון אינו אחד בלבד, אלא בהתלכדות תיקון כל אחד מחלקי נשמתו והם שמונה: תיקון החיה, תיקון היחידה, תיקון הנשמה, תיקון הרוח, תיקון הנפש, תיקון הצל, תיקון הצלם ותיקון הצל. וכל אחד בתיקונו מתלכדים לכדי אחד וזהו תיקון האדם. ואפשר כי יתקן בגלגולו אחדים מהם וישמר זה תיקונם בעליונים עד אשר יגיע לגמר כל תיקון חלקיו. ומהות תיקונם של כל שמונת חלקי נשמתו מצוי בכתבו בתורת ישראל. וידע כל נשמת אדם תיקונו אשר לנשמתו המצוי בסוד ח"ן פרשת שבועו בו נולד. ועל פי יום לידתו יצרך ידע זה החלק בתיקונו בסוד פרשת שבועו. וזה בכללותו תיקונו. ואמשיכה בזו תכלית האדם בעולמו והוא סוד תיקון האדם בזולתו וזולתו בו. וזה יסודו מעם נשמותיהם אשר נחצבו מכור מחצבתם ויוחתם במ תיקונם ביסודו. ותיקוני זולתם יוחתם בהם על ציליהם ונפשם אשר הוא בבהמיות ארציותה וקרבה היא מעם זולתם. וכל איש אשר נקשר דיבורו אל מול חברו, באשר הוא יותקן בהם תיקונם זה מול זה. ואלו התיקונים באיסופם הרבים ונחלקים מבין כל אשר נקרה בדרכו של איש ונשגבה מבינתנו זו מכלול מערכת התיקונים באופן גדולתה פרישותה והתפשטותה. וכל אשר אמונת ה' מזוקקה בליבו בנשמתו ובראשו ידע כי גודל תיקון הזולת זה מול זה הוא בהיותו שליו של ה' ומבצעה שליוחותו, תיקונו מעם ה' יתברך, ולא תבין הבינה זה גודל השליחות ובברותו הכל לטובה מאת ה' יתברך. ובהמשך לזה עיקרון יסוד תכלית האדם בעולמו היא עבודת מידותיו וזו המערכה אינה בנפרדותה מעם תיקונו, אך בסיבתה השניה הינה התקרבות ל"ג מידות הרחמים אשר מאת ה' יתברך, ואנו עולמו הקטן, ורצה לשפר מידותינו ולקרבו אליו ולקרבו אלינו, והלא אנו בני מלך פנימה וזו מתכלית קיומנו לשפר מעמד מידותינו ואנו בתחתונים וזה שיפור מעמדנו ישמר בנו זכויות בעליונים, אך בזאת לא תמה התכלית. זה שיפור המידות אשר בתוכנו ישפיע על אבותינו ועל ילדינו ויתן חלקו בתיקון ילדינו ויחזק מעמד אבותינו אשר בעליונים. וזו ערבות ישראל מעם סיבתה ומסיבותיה בשניה. ועל כן יצרך האדם מתוך אהבת נפשו לילדיו ואבותיו, ישפר מידותיו ויזכה ילדיו ואבותיו בזכויות בעליונים ובתחתונים. ובהמשך ליסוד תכלית האדם בעולמו ניתנת בו זכות הבחירה להיתן מעם נכסיו הגשמיים והרוחניים ולחלקם עם רעיו ולהשפיע על "תיקון תיקונו" וזה בסודו נבצר בהיתרי להגידו, ואוכל בזה ההיגד להיאמר כי זה אשר השפעתו בגדולתה וחוזקה על יסוד תכלית האדם בעולמו. וזהו יסודי החמישי מעם תורת מוסרי ואני בעליונים.

6. חלקה המוסרי שבתוך המידה

וזהו **יסודי השישי** אשר אתנהו בהיגדי ובהגדרת יסודו זהו "חלקה המוסרי שבתוך המידה" ואבהירה זאת בכס ואתיר ספקותיכם אשר עליכם. עבודת המידות אינה בקלילותה כלל וכלל, ועבודת היצר פועלת בחוזקה ובכוח עמידותה על האדם ובראשוניות עבודת המידות היא הצבת הגדרות והמסכים אשר יסגרו כניסתו של היצר אל תוכה. וברם זו שלעצמה בכבודות משימתה. אך משיחוש האדם כי ענת היצר אשר על ראשו רחקה ממנו יצרך ירכז מחשבתו ואופן הליכותו ומידותיו ויכוונן נשמתו להבין מנין שורש עבודת המידות. ואתן בהירותי. יש ויחוש האדם מורא על לבבו ופחדים אשר נתן בו הזולת אל מול עבודת ה' ויפחידו על עונשו הקרב אליו ויצרך יעשה זו עבודת המידות מתוך פחד עונשו עליו, וזה אינו בתקינותו. כי שורש עבודת המידות הנגזרת מעבודת ה' הוא מתוך יראה ואהבת ה', וזו היראה ביסודה אינה מפחדיו כי אם מכבודו לה' יתברך. וזו אם כן ההפחדה ומורא הלבב שניתן בו אינה במוסריותה כלל וכלל והפוכה מכוונת הלב. ואמשיך היגדי בזה היסוד השישי, עת יחפוץ האדם למצוא חן בעיני זולתו וישפר מידותיו על כי חפץ הוא דבר מחברו ולא ישפרם מתוך יסוד אמונתו. ומתוך עבודת ה', ילקה במוסר מידותיו ולא תתקבל זו העבודה בשערי שמים ויסגרו בפניו. וכן אם ירצה לשפר מעמדו בתוך קהלו וקהילתו ויעשם אלו המידות מפיו ובר לפיו, זו לקות מוסרו ואינה בנחשבות עבודתו הפנימית ויחטא לאדם ויחטא לה' יתברך. ומכאן יוצא כי אין בהסתפקות עבודת המידות, כי אם ביגע חיפוש אל תוך שורשי מהות עבודת מידותיו הפרטית ואם מתוך מוסר פנימיותו היא או ממוסר כליותיו ודינו אל מול בוראו מתוך פנימיותו. וזהו יסודי השישי בכללותו.

7. הרצון לכיבודים וכבוד

ואתן **יסודי השביעי** מעם מוסרי ותורת מוסרי ואני בעליונים והוא עיקרון "הרצון לכיבודים וכבוד" וזה הרצון לכבוד וכיבודים אשר מצוי באדם נזרע מתוך עבודת עומק יצרו בו ובתוך נשמתו וחטאו רב אל מול אלוהיו. וזה הרצון לכבוד וכיבודים, יאמר דברו אך מול בוראו "כי כל אשר לי, הוא לי ומתוך יסודות שכלי וכסות גופי וברשות נשמתי ושלי הוא בכללותו". וזה חטאו, חטא יוהרתו אשר מדריכה כבודו וכיבודיו ואין בדעת אמונתו ובדעת חושיו ושיכלו המכשילו, כדבר משלו הוא, וירצה ידמה מעמדו הרם ואין בכלי אמונתו מאום מיסודות עול מלכות שמים וחטאו גדול משבעתים. וזה הכבוד הדורש למעמדו אשר אינו שלו יידרש כוחות הקהל אשר נצרכים לעבודת עול מלכות שמים מעם נשמתם, להילקח לעבודת כבודו וכיבודיו של זה אשר יוהרתו לקחה ממנו כבוד יוצרו עליו ומכבה הוא אור נשמתו ורוחו בנסתרות ממנו ולא ייטב לה בתוך נשמתה. ועל כך ידע האדם שזו נשמתו ניתנה כפיקדון בתוך גופו ואין דבר בעולמו אשר שלו ובחזקתו מלבד עבודת ה' יתברך אשר מוטלת על נשמתו ואמונתו בתוכו. ויחשב האדם באשר הוא אדם מנין בא ולאן דרכו ומה מבוא ומוצא תכליתו על פני האדמה. וזה הרצון לכבוד מטיל דופי בפעולת כבוד איברו ויקשה סינון דמו בו וזוהמת שיכלו ורצון כיבודיו עליו. וזהו יסודי השביעי בכללותו.

8. שימור מסורת אבות על בנים

וזה יסודי השמיני אשר לתורת מוסרי ואני בעליונים וזה "שימור מסורות אבות על בנים" בזאת אתן פירושי לזו המסורת אשר נגזרת מילתה והיגדי בכמה אופנים ואתנם בהיגדי. זו המסורת, מסירת מטמון רוחני אשר בתוכו מנהגי אבות מזה דורות. וכל המסורות אשר בנקיותם ואמונת ה' במ יישמרו בצחותם וכוונת מנהגם. וזו המסורות אשר מנהגיהם מתוך יסודות מוסר האדם יבורכו ולשם שמים כוונתם. ועל זאת אוסף אני מעימדי כי זו המסורת חבוי ומוטמן בתוכה סוד המסר מאב לבנו אשר מאיר תיקוני האב בתוך בנו וזה התיקון אשר בתוך התיקון ואין בהיתרי לפרט, אך טמון בתוך מסורת אבות, וזו המסורת והמנהגים אשר בתוכה יכולו זה המסר אשר משפיע ושופע התיקון בתוך התיקון ולא יקלוט השכלי את תוכנו ומהותו עליו. ועל כן ישמור אדם מסורת אבותיו ועל זה ועד מתוך סיבות מסובב יאמר "נאסף אל אבותיו" יען יסף בתוך מסורתו תיקון אביו. וזה בכללותו עיקרון יסוד מוסרי השמיני בכללותו.

9. עבודת ה' מתוך השכלי ושלוחותיו אשר בו

ואוסיף יסודי התשיעי אשר בתוך תורת מוסרי ואני בעליונים והוא יסוד "עבודת ה' מתוך השכלי ושלוחותיו אשר בו". וזה היסוד מתוך מורכבותו כי רבה ואבהיר היגדי: זהו השכלי אשר בתוך הבינה שלוחותיו בתוכו רבות. זהו השכלי הישר, השכלי הנסי, השכלי הרגשי, השכלי הנפשי, והשכלי המוסרי. ועול מלכות שמים יעשה מתוך אלו השלוחות אשר בו. במהותו השכלי, הוא הכשל אשר בעבודת המידות ועבודת ה', יען כותליו וגבולותיו ברורים ואין אפשרות התפשטותם ודיקוק דפנותיו. וזהו השכל הישר והפשוט, אשר יונק מתוך חושי ואין באפשרותו להרחיק לכת. וזה השכלי הרגשי יונק כליו מתוך רגשותיו. ובאם בטחון ה' ואמונתו חזקה עליו, יכוונו השכל הרגשי לעבודת ה' מתוך אהבה שלמה וכוונה טהורה. וזה השכל הנפשי יכוון עבודת ה' עליו מתוך מצוקות חייו ולחציו אשר נובעים וניבטים מתוך המצאות נפשו מחוץ למיקומה בשיווי משקלה וזו עבודתו עבודת ה' תנוע בין גבולות מרחבי תנועתה ותיצוק בלבולו בתוכה ויוכל זה הבלבול לשמר ולחזק לחצו בתוכו. וזה השכלי המוסרי יעבוד ה' מתוך שיפור מידותיו וייתן עדיפות עבודתו מתוך מוסר מידותיו וישלבם בעם שכלו הטוב עליו כי ידע מוצא עבודתו מצחות מוסרו. וזה השכלי הנסי יצרך ידקדק בעבודת ה' ועבודת המידות מתוך יסודות מחשבתו וידע לארוג עבודתו מתוך הנסי הנגלה לעיניו בטבעיות הארציות וישמש בשכל הישר לאזן בין הארציות לנסי ובכל אחד משלוחותיו של השכלי באם ידע לאורגם בתבונתו ומתוך כוונת הלב הטהורה ומתוך עבודת מידותיו אשר המוסר מאירם בו ישמשום כולם כאחד ותבוא עליו הברכה. או אז השכלי יהיה כאחד מכליו הפנימיים המבורכים ולא יכשילו בעבודת ה' יתברך. זהו בכללותו עיקרון יסודי התשיעי אשר בתוך עבודת מוסרי.

10. התבודדות מול אלוה

ואתן בכס **יסודי העשירי** שבתוך תורת מוסרי והוא- "**התבודדות מול אלוה**". ובזה יסודי העשירי אבהר מרכולתי כאשר יתייחד האדם עם בוראו מתוך טבע בריאתו ויקשיב לפעילות ליבו וניגוני נשמתו וירוקן מתוכו כל אשר לוחץ בו, ינקה אספסוף מחשבתו ויצח לבבו ויפרוק יצרו עליו וממנו, יוכל יטען כוחותיו ממעל ויתנו בו סימנים מהעליונים אשר יפתחו בו ספירותיו ויהיה חיבורו שלם עם אלוהיו ויחזק בו ה' בריחי נשמתו הרופפים מעם לחציו ואשר יעשה זאת בקביעות עיתיו, יפתחו עיניו למראות ממעל ותחזק בו אמונתו במונים הרבה ויתעלה מעם גדולת נשמתו ותדבק בו שכינתו ותוקל עליו עבודת מידותיו, יען במסירות נפשו ושפלות רוחו וקטנות שיכלו "והאני" שבו ממול אין סופיות אלוהיו, תתגלה בו גדולת נפשו, וענותו תובילו לתיקונו מבלי בלמיו של היצר באופן חוקיות האדם אל מול אלוהיו. וזו עבודת ה' מבורכה, זו ההתבודדות בתוך הטבע הנסי תקשור נשמתו מתוך גדולתה אל אלוה ממעל. וזו ההתבודדות נצרכת לשלמות נפשו ולאיסוף כוחותיו אל מול יצרו המנסה לדחוק בו. ובזו ההתבודדות סודות רבים הנגלים בו ובנשמתו ובחלקם דרך הטבע ובחלקם בגילוי הנסתר, וכל זאת מאת הפתח הנפתח לו לאדם בעת התבודדותו אל מול אלוהיו. וזו ההתבודדות הינה קל"ח אל מול נשמתו, אשר נסככת ומטוהרת מעצם פעולתו. וזו ההתבודדות מוציאה מעם נשמתו וכל חלקיה כל העודף בו ומזיקו ומכניסה בו כל הנגרע ממנו ומחזקה אותו מאת ה' יתברך. זהו יסודי העשירי מעם תורת מוסרי ואני בעליונים ואשמר בך בינתך ואחזק אל מול שליחותי וברכתי עלייך. ונמשיכה באלו עקרונות יסודות תורת מוסרי בעת היאה והנכונה מעת פתחי. מבורכים אתם בני.

11. משכב זכר

ובאלו אמירי היגדיי אביע תודתי והודייתי מעם ה' יתברך אשר נתנני זה פתחו והועיד דברי כעדות הרקיעים על בני עמי אשר על אדמת ציון. וזה בצביון מוסרי מעימדי, ואמשיך היגדי. וזה **יסוד האחד עשר** מבין יסודות תורת מוסרי ואני בעליונים. וזהו יסוד **משכב זכר** אשר בהיטל צילו על עלומי הזכרים, יעביר מילתם מדעתם, וזו הדעת השתבשה מעם כליה ומוסרה באביון כליה. וזו העבדות אשר לזכרים אל מול מילתם ונקלעה נשמתם ממוצא העליונים לפתח ביאת אימם ונשתבשה מהלכה ודרך פעולתה ויצא קול קורא במרומים לנתר נשמתו מעם ביאתה של אימו ולא הסתייע הדבר משמיים, וזה אשר לא הסתייע נותר עלום מהיתרי. ומשכך ונרקמו עור וגידים סביב נשמתו הכלואה ונתן בה ה' פעימות לבבו ונותרה זו הבקיעות אשר בביאת אימו כחותם חרוט על מילתו והוא במהותו כאות קין במילתו. ולא יכלה זו הנשמה להיפרק מעם כליאתה ונשתבשה בה סדר זרעו לבטלה של אביו מולידו, וזעם המזיקים ממעל והבקיעות אשר בביאה ואוסיף כל אשר אין בהיתרי ונתוולדה זו הנשמה ויציר מינה משכב זכר. וזו מה במוסרי ואף ביסודו? יען אין בדעת גדולי החכמים אשר בתחתונים לפרוק זו בקיעות הנשמה ואין בהם הכלים לזו המלאכה. ואין כלים בארציות כלל וכלל. וזהו חותם המילה בנשמות הכלואות בארציות והשתקפות ניצוצם מהנשמות אשר מיושבות בכף הקלע. ואלו אשר בכף הקלע, מוצאם מעם הכף בידי כלי מלאכים אשר בעליונים. ובכליאה בארציות, אין מוצא מבית כליאתה ובאשר יולד כך יבוא לבית עולמו ואין דבר במלאכת שחרורו בארציות. גזרת שמים היא. ומשכך זה היסוד עסקינן במשכב זכר שאינו מנשמתו הכלואה, כי אם ממוצא אופיו, חסר ברוחו, מגולם הקס על יצרו, מנבירת היצר אשר במילתו והריגושין אשר יצרו מביא עליו. וזהו נדבך סביבתו בו ולא יוכל לו. וזו אפילת ואופל היצר אשר על המילה ותישבר רוחו ונפשו הבהמית תתפלש בארציותה. ובזה המשכב המוצא ימצא. ובאלו הזכרים אשר רוחם אבדה מהם ותובילם לאבדון והמה מהלכים בארץ לא ארץ, וזו היד המכוונה תרימם מפי תהומם ותצילם מעורם. ואלו בני העשרה, עלומים-ינוקא אשר הגיעם לגיל מצוות ומשולחים לבית לימודם וגדרות ומסכים מבדילם מבין בני גילם ויד אימם אינה חובקם ואינה מנחמם וזה החיסרון שבשכל הרגשי וחיסרון הלב והרחם אשר עוטפם, זה השכל הרגשי יכשילם ויובילם למשכב זכר ולא מרצון נשמתם כי אם מחיסרון רגשותיהם ואין נחמה בם. יתנו גדולי הדור שימת ליבם לנערי הינוקא המצופפים מעם חבריהם ונשמת אימם חסרה בהם ויחפשו מאצל חבריהם וחיסרון הלב יהפוך לחסרון הגוף והמילה והיצר ישלוט בכל. וזהו יסודי האחד עשר ואני בעליונים, מסב בהיכלי ודווי ליבי על אלו זכרי ישראל, אשר נתנה בהם גזרתם משמים, ונתנה בהם גזרתם מארץ אדמתם. וקול קורא תחנוני לה' ממעל, אשר יתיר זה הסבך המחבל בפעמוני הגאולה. ומשכך יגלו אחי בני ישראל אורך רוחם ויבינו מעומק אמונתם וגודל נשמתם זו הגזרה על אחיהם הכלואים משמים וכלואים מארץ. ויילמדו עליהם זכות ויקרבו בנעם אל כלי אמונתם ויחזקו שברי ליבם לאלו הכלואים מארץ.

12. עצימות הלב אל מול קונו

אמשיכה יסודותיי ואני בתריסר היסוד אשר בתוך תורת מוסרי ואתנה בהירותי בו, ועסקינן בעצימות הלב אל מול קונו. וזה הלב במערכות גופו יכוון פעימותיו וייתן חיים לכסות הנשמה, וזה הדם אשר זורם בעורקיו ינוקה ויטוהר ויישפך אל מערומי גופו. וזו היא תכליתו מעם גופו הגשמי. ומה בינות הלב ועצימותו אל מול עבודת ה' יתברך? וזה הלב ישקף מעיני בעליו וידעון זה לבבו וחומר הרחני מנין נארג ומה זו תכולתו וכובד לבבו אשר בו. והלב יכוון יסוד המחשבה ויטביע בה חותמו. חותם יראת האדם או חותם יראת ה' יתברך. ובאם חותם יראת האדם בכובד פנימיותו, יצרך יקטרגו היצר מעמו וישחק בכליו וישבש פעולתו וזה פחד מורא האדם בלבבו יביע כפירת היצר אשר נכפתה על לבבו ויפחד מיצרו וישכח יוצרו וזה הפחד ישבש מחשבתו וזו המחשבה תכניס בו פחדים רבים למכביר וזו המחשבה תשלח אותות בהלתה לנשמתה וזו הנשמה תיסגר מעם רוחה ונפשה ותחשיכו מתוך מערכות גופו בפנימיותם ויעגל סביב יצירו ופחדיו והבהלות אשר עליו עד לא ידע מי זו אימו מולידתו. ואלו הבהלות והחרדות אשר בדורכם יערמו במונים מדורות קודמכם. וזוהי מלאכת היצר ו"האני" והגלמים אשר מדעיכם הקים עליכם והשתעבדותכם אליהם שיבשה תקינות לבבכם ומורא האדם עליכם וחרדותיכם מטלטלים כותלי לבבכם. ובבסיסה אלו החרדות והבהלות מצגי שוא ואין תוכם כברם להשתוות. ישמשו בכם ככלי ביד היוצר ועטפו לבבכם בחרדות שוא ובערעור קיומכם עלי אדמות. וזה הלב אשר חותם יראת ה' חרוט בתוכו, יקבל ביטחונו וקלילות לבבו מעם אמונתו אשר ביסודה נתייבשה ברום הלב ושילחה שלוחות רבדיה אל מול עטיפתו והוא מוגן משמיים ואמונתו מחזקה אותו ואת פעימות ליבו ומובילה יצור פעימות ליבו מעם מחשבותיו אשר טובות וברות הן במהותן ומשבחות שם ה', ועבודתם את ה' נאמנה עליהם ומזרימה דמם להיטהר ללא כבדות הבהלה ומורא הלב שאין להם מקום מושב בתוך הלב יען האמונה תפסה תכולתו בכללותה ואין מקום להניח בו מצגי שוא או מורא כלל. וזו האמונה תנביט מעיני לבבו השלם ותיישר קו מבטו בגאון אל מול אלוהיו וייתן מבטחו ומבטח לבבו עם ה' יתברך. וידע כי הוא בן מלך ודרכו סוגה בשושנים ותמים ילך עם אלוהיו. וזו יניקת המחשבה מהלב את אמונתו תחזק שיכלו ובינתו תרעיף עוצם אורה של נשמתו עליו ויאירו בו פניו ויעבוד ה' מתוך יראה ושימחת הלב ולא יזוק כלל וכלל. וזו הרישא ביסוד "עצימות הלב אל מול קונו". זו עצימותו להיטיב באם חותם יראת ה' חרוטה בו. וזה עצימותו להריע באם חותם יראת האדם חרוטה בו. וזו העצימות תיבנה במדרגותיה מתוך עבודת המידות אשר בליבה, לב עבודת המידות הודיה לאל אשר בראנו בצלמו ונתן בנו חיים לעובדו. וזו ההודיה תגן ליבו ומראות עיניו ותכוונם לעבודת רקיעו יתברך.

13. אמה ועבד אל מול קונם ובעליהם

ומזה יסוד הלב נאמוד היסוד השלושה עשר בתוך תורת מוסרי מהעליונים ובה אשבח אמרתי בזה היסוד: "אמה ועבד אל מול קונם ובעליהם". ובזאת עסקינן תורתנו בפרשת משפטים על קניית אמה ועבד וכל החוקות החלים עליהם. ואני ברצוני לתת זה עומק הח"ן וגווינו מעם זו הפרשה. וזה מוסר ח"ני מאת ה' יתברך ומקרב הפוסקים היושבים בהיכלי ואשתפכם בהיגדם:

וזו האמה הינה הנשמה וזה העבד הינה הנפש אשר פועמים בתוכם בעזרת ה' יתברך. וזו האמה והעבד דהיינו הנשמה והנפש משועבדים לכסות אשר עליהם מייחלים לנושרה מהם ולשוב למקום היכלם. וזה אשר קונם הוא, גופם, המשועבדים הם לו, אך קונם אינו בעליהם, בעליהם הוא ה' יתברך אשר יצרם מעמו ומאינסופיותו. וזה העמל והעבדות בצל קונם משפרים מעמדם אל מול בעליהם ומכניעים עצמם אל מול שיעבוד קונם, ומהתל ועושה בהם תחבולות ומייגעם ומעייפם ונותן בהם פקודותיו לרוב, אך אינו מכניעם, בידעם זו אמת אמתם ועבדותם מאצל בעליהם הוא, והוא ישמרם מעם קונם וניתנים הם לו כפיקדון למפרע ובתום שעבודם תבוא גאולתם ולא יצטרכו לעובדו עוד. וזה השעבוד וזו העבדות הוא תיקון נשמתם עלי אדמות ותיקון קפלי גלגוליהם ומשא עמלם בכבודתו ומשא הליכתם בריחוקו. ולא תמכור האמה את נשמתה לשטן ולא ימכור העבד נפשו אל מול קונו. ויחרקו שיניהם ויפצעו שפתותיהם עד יזוב בס דמם. ולא יכנעו אל מול קונם-יצרם אשר מזדחל בעורמה בתוך כסות נשמתם הלא הוא גופם. וזו העבדות וזו השעבוד וזה העמל וזה המסע וזה המשא יזככם וימרקם ויטהרם ביום גאולתם עת ישובו לבעליהם והם בצחות גפיהם וכתר על ראשם. וזו העבדות, זהו משא תיקונונו עלי אדמות וכל נשמה וכל נפש עומק וכובד משאו לעייפה וכל נשמה וכל נפש ומשא כובד תיקונונו על פי שורש נשמתו ויתרת תיקונו מאת ה'. ולא ילטוש איש עיניו לעבר מסע ומשא תיקון חברו כי אין אמת בעיניו. מה שתביט העין ממוצא מקומה, אינו הנראה מאופק ליבה ובינתה. ועל כן יחבוק כל איש אשר נשמתו ונפשו בו תיקונו ולא יאבה להחליפו מעם זולתו. וזו בירכתי מאת מקומי בעליונים אשר כל נשמת ונפש ישראל תעבור מסעה ותישא משאה בדרך הקלה לה ולתיקונה ונגיע נשמות כל ישראל טהורים ושלמים ותיקונונו וגמר תיקונונו בתוך שק משאינו לסוף משאינו ונקדם גאולתנו במהרה בימינו. ומשתם יסודי השלושה עשר, אתן אתנחתא מעם יסודותיי ואגלה בכס שיטתי ותועדף בתוך מלאכתכם. וזו שיטתי מעם ה' יתברך ומזה פיתחו אשר פתח לנו ליתן אלו יסודותיי, אשר רבים בהמשכם בתוך ספרי. ובזה הספר יינתנו בשלוש פירושים ויורחבו הענפים ויגדלו העלים, ואני אתן שורש וגזעו של עץ מלאכת המוסר. ובספרי זה יינתנו כל מוסרי והיגדיי מאז חג השבועות חג מתן תורתנו, בעם יסודותיי וכל הפיענוחים הנלווים אל היגדיי אשר באוגדני ואשר ביסודותיי. ותבוא עליכם ברכתי.

14. תורת הכלל אל מול תורת הפרט

וזה יסודי הארבע עשר מתוך תורת מוסרי ואני מעם העליונים. וזה היסוד יעסוק ב"תורת הכלל אל מול תורת הפרט". וזו תורתנו הקדושה אשר אמיתותה מזוקקה וברה לכל נשמת כל חי, ותוקף קדושתה משתמר בדורות ישראל ולא יחסר ממנה מאום ולא יעדף ממנה מאום. וזו תורתנו הקדושה יסופר בה תולדות עם ישראל עד ימיכם ויסופר בה מסע נשמתכם, נשמת כל אחד מאחי בני עמי, עם ישראל. וזו התורה בכללותה ספר חוקי החיים לעם ישראל וספר חוק לחיים לכל אחד בפרטיותו. ואני ביושבי בעליונים ותורתי תורת עם ישראל פרוסה אל מול עיני אשר בנשמתי ועומק עומקה גדול מלהכיל בינת הפרט ובינת ההמונים בכללותם, אשבח שם הבורא על זו עצימות תורתנו, תורתנו. ואבהירה בהקשרו ובעומקו זה יסוד מוסרי. אלו החוקים לישראל אשר מהם נגזרו מצוות מלכות שמים המצויים בדייקנותם ואופן פעולתם בספרי תורתנו וענפיהם ועליהם בספרי הקדושים אשר תיקנו המצוות ואופן תיקונם על פי שורשי מצוותם הנמצאים בשורשי נשמתם של הקדושים וזה היגדי בעניין העסקינן נתון באוגדני. וכל אשר יקרא יהודי ונשמתו בתוך עמו, יחולו עליו מצוות עול שמיים ללא עוררין ובחזקת הכלל. וכל קושיה אשר תעלה במעלה נשמת האדם או ספק אשר נדרש התרתו ימצא בתורתנו הקדושה וזאת תורת הכלל מעם קדושתה ומתקיני מצוותיה הקדושים גדולי ישראל. ואני הוא עיכוב יסודי הוא בתורת הפרט, אשר משענת ומסעד לכל איש אשר ידונו ליבו ונשמתו ב"צוק עיתה" ימצא נחמה ומענה וישאב עידודו ממנה ומאופן פנימיותה וקדושתה. וביסוד תכלית האדם בעולמו, ביסוד החמישי ביהרתי סוד תיקון האדם בפרשת השבוע אשר בהיולדו. אולם בתוספות לכך אפרט פיענוח דעתי אשר בעליונים עת תורתי פרושה לפניי, תורת ישראל לנגד עיני נשמתי, אומר כל אשר תעוקה בליבו ונשמתו וירצה יעקרה ממנו יפתח תורתנו באקראיותה וימצא מענה לתעוקתו ויצרך יפענחו בח"ן ויבוא שלום לליבו ותוסר תעוקתו ממנו. וזו גדולתה של תורת ישראל אשר לישראל היא בכללותה ופרטיותה לכל נשמת חי אשר לישראל. והלוא היא מקווה מים חיים וטהורים, להשיב רווית צימאון כל חי ולהושיב עיניו אשר בין קודקודיו להבין מי בראנו ומה כוחו ועליונותו של ה' יתברך. וזו התורה בזיקותה ויסודות איתנותה בעומקם הרב ורום גדולתה מעבר לרום הרקיעים. וישתבח שמו אשר נתנה לנו ובתוך נשמתנו.

15. שמירת הנפש והגוף

ומשבח והודיה לה' על זו תורתנו הקדושה נפענח **היסוד החמשה עשר** לתורת מוסרי ואני בעליונים. וזה יסוד **"שמירת הנפש והגוף"**: וזה היסוד בכבדות מלאכתו ובסתירה לנאמר ואבהר בכס היגדי: "ונשמרתם לנפשותיכם". זהו הציווי האלוהי מתורתנו הקדושה. והרי כל בר דעת ידע מתוך שכלו זו השמירה לאן מכוונה ומה תכליתה. ואני אוסיף ממקום המצאי אשר בהיכלי, זו שמירת הנפש מכל פגע יען נפשנו ונשמתנו ניתנו כפיקדון מה' אלוהינו עד נשיבה לכור מחצבתה, ביום עלותה השמימה. זו השמירה ממי? פגעי הטבע? פגעי האדם? בריאות הגוף? בריאות הנפש? אכן מדויקים ומוטבים הם כל אלה, אך זו תוספתי היא: ונשמרתם לנפשותיכם מעם היצר וזו השמירה בהקפדתה ובחומריותה ניתנה. הוא גדול המזיקים אשר מתדפק על דלת נשמתכם ונפשכם ורוחכם ומפתחה וגילוף מפתחה ברשותכם. וזו השמירה אינה בקלילותה וגובהה גדול ממעוף הציפור אשר על ראשיכם. וזו השמירה מעם יצריכם שזורה וארוגה בדופני תיקוניכם, ומלאכת בירור היצר מתוכה תדרוש אומנותכם, אמונכם ויחוס אבותיכם, אשר עליכם מוטל מורא תיקונם וגם בזאת עסקינן. ומשכך מוטב לו לאדם להילקח זו מלאכת השמירה מתוך כובד ראשו, ומלאכת בירור היצר תחל מתוך מחצלות רגליו ולא יוותר מקום אשר לא תיעשה בו מלאכת הבירור ובאשר לספק על תקינות נקודת מוצאה, יצרך יד אשר תובילו ותנחהו בזו מלאכת הבירור ותסיר ספקנותו מעם כליו. ובאם יחוש האדם שרירות ליבו אל מול מלאכת הבירור, ילך ויטבול במקוות טהרתו ויצנן שרירות ליבו עליו ויעש אתנחתא מקוצרה במלאכת הבירור, עד יאסף כוחותיו, כוחות רצון הנפש להיטהר מעם יוצרה ומעם שרירות הלב וכוח עורפו. ובאשר יסיים זו מלאכת הבירור יתאם גילוף מפתח דלתו השומרה מיצרו להיקרב אליו. ובאם ימצא עצמו בגילופי נפשו לשוכרה, וינחית היצר מכתו על נפשו, יטהר גופו מעם גילופיו יעשת בינתו, יישר מחלצותיו ויחל מלאכת בירור היצר ממנו מיסודה ויעמיק יסודותיו על אשר לו יתקפנו גילוף הנפש וינחית בו מכתו שוב. וזו שמירת הנפש אשר בתוספות מהעליונים על שמירת הנפש בתחתונים. וזהו חלק מעמל העבד אל מול קונוהו וברתו אל מול בעליו. ואני ממקום המצאי מברככם על אופן עמידתכם על מקום משמרתכם ותהיי קלה על נפשכם.

16. הלבנת הפנים ותוקף שפעו להרע

ומשתמה מלאכת בירור היצר מהנפש אתן היגדי על **יסוד השישה עשר** מתוך תורת מוסרי ואני בעליונים, וזה היסוד עסקינן **בהלבנת פנים ותוקף שיפעו להרע**. וזו הלבנת הפנים הרשאת תוקף חטאה למרחוק הדורות ותטמאה אבות על בנים, ולא הם בחטאם. וזו הלבנת הפנים משוגרה מעם בהמיות הנפש להרע ותוקף משניותה לדורות הבאים ולרוחב הדור. וזו משולה בתוקף אי ברותה לרציחת נפש האדם ועוד ליבו פועם בו. וזו הלבנת הפנים תבעיר היצר מתוכו, מתוך נפש המלבין ותשחירה בתוכו ותקצור ספירי נפשו מתוכה ותיזק לדפנות השקת הנפש מעם אחיותיה הנשמה והרוח, ותגדיל בתוך כבדו אשר באברי גופו גודל מרירותו ונוזלי כבדו ויזוקהו בבריאותו ויכווצו נתיבי סינון זוהמתו, ותיאסף זו הזוהמה בלב איבר כבדו ותחנק דמו ותקצר חייו. וזה אשר הלבין פני חברו, מלאכת בירור היצר מתוך נפשו במארגה, לא עשהה ביסודות המלאכה ואבדו עקבות היצר בתוכה ושיכח אותו ליבו ממנו. וזה אשר הולבנו פניו ועייפות אוזלת דמו ניכרת בזיו פניו, והבל פיו של המלבין דבק לאויר נשמתם אשר בינותם ונשאב למעמקי גופו הגשמי ונשמתו של המולבן וחילש ראותיו והמערכת שומרת הסף (המערכת החיסונית) חוללה בשמירתה ודמו שינה גוונו והרכבו וכתם הלבנתו בתוך לבבו. וזה האיש אשר הולבן ולא השיב מהלבנת פיו למלבין תצדק דרכו ותרום נשמתו וצדיקותו כחותם בתוך ליבו ולא יסף דבר עוד. וזו דממת לשונו תיזקף לזכות אבותיו וזכות ילדיו, וזכויות רבות לו במרומים. וכל אשר בהיגדי באמיתותו וביציבותו אשר בתחתונים. ומשכך לא תם זה היסוד. עת יורדו הלהבות ותישכח מבינתם התנפצות כליהם ונפשם זה מול זה, יוותרו כל אחד אל מול אלוהיו מתוך כלי אמונתו והודיה לה' במילות פיהם. יען המלבין והמולבן שליחי ה' הם זה מול זה וילמדון השיעור הנגזר מתוקף הלבנת הפנים בין מול רבים ובין מול יחיד ויתווסף זה השיעור הנגזר והנלמד אל תוך שיעוריהם אשר בתוך כלי אמונתם הפנימיים ויפנימו זה השיעור בתוכו ויפעם בהם בלכתם ומתוך הילכות ארצם ואל מול זולתם. וזו דרך ארץ אשר קדמה לתורה וישאבו זו התובנה מעם נפשם הצרובה והמוכה והמכה וזה לובן הפנים עת אזל דמו מפניו כלובן פני המת אשר שם לתחייתו ויצרך לומר הגומל, אשר נגמל משליחות המלבין לתוכו וצלח השליחות וחייו ונפשו בו.

וזאת אומר ואגיד מעם היכלי, היזהרו בלשונכם בני עמי, אשר עלולה להחריב עולמות בתחתונים ובעליונים. וזו הלשון כנשל הנחש אשר מוריד עורו מעליו, זה נשל מילות הלשון מעליה ולא תיזהר בה. שמירת הלשון בתובנות נשמתכם תהיה מוארת.

17. שימורי החיטים על קניהם

וזו שירת תורת מוסרותי תחתם מעם ה' עת נצרך זה הפתח במעברו לשלש ולהרביע ההיגדים בעומקם ומספרם, ותואר בי נשמתי עד אשר אבוא לגמר תיקוני מזה הפתח. הודו לה' כי טוב. **וזה יסודי במספר סימני י"ז** להישמר מנפקדות שאר היסודות ממנו. וזה היסוד יעסוק בשימורי **"החיטים על קניהם"**. וזה היסוד יישמר מזחירות היצר ויבוא בהיגדי ופיענוחו בכס. משתיתם מלאכת קציר החיטים ומגלכם בידיכם וצפירת השמיים מעליכם וקיני בעלי המעוף ינתרו ממקום קינונם, וזו המלאכה מתמימות הלב נשזרה יוקל כובד משקלה מעל הנשמות אשר בבית עולמם. וייטב זכר נשמתם בתחתונים ויבואו אל כיסא הכבוד כבני מלכים ומרצע אוזנם בידם. וזו מלאכת המחשבת ארוגה כשתי וערב מהבל פיהם ומוצא חלציהם נשכחו מהם, יתנו זו מלאכתם עדות לישראל וקני חיטיהם בטריות אדמתם. ולא יובשו הקנים לעולמי עד. וטחינת אבקת זרעי החיטים תשביע תיאבון נשמתם ויוחתם בהם פועלם וטיב עומק מלאכתם ויושרו ההדורין בין שמאל לימין ובין עליון לתחתון. וזו שירת הקוצרים תחתום חותם ה' בהם העוסקים במלאכה. וזו תובנתי מעת ה' יתברך, אשר ישיג גבול למזיקים ממני ומעם צאן מרעיתי אשר בתחתונים וישובו בנים לגבולם ויראת היצר אין בהם כלל. וזו גאולת היושבים בעליונים.

18. מוסריות ההמתה מתוך "חסד" הזולת

ובאילו יסודות תורת מוסרי, אמשיך היגדי, ואנו **ביסוד השמונה עשר** וסימן בו ח"י. וזה יסוד מוסריות המתה מתוך "חסד" הזולת. וזהו היגדי אשר מוסריותו בכפילותה ותיצרך העמקתה. וזה אשר מבקש נפשו להחזירה לאלוהיו, ואלוהיו ממאן השיבו אליו עד יעבור גמר תיקונו עליו וגופו נבער מעם יסוריו, יסורי הגוף, ויסורי הנפש אשר בתוכו. תישפט נשמתו ונשמת עושה "חסדו" בחומריותם לדראון עולם. וזו הנשמה אשר בתוך הגוף המתכלה תדע במדוייקות מעם אלוהה רגע הסתלקותה לבית עולמה. ואלו היסורים אשר באים על כסותה, הלא הוא גופה, ארוגים הם ושזורים בתוך תיקונו והשלמת תיקונו של האדם ונשמתו מחוייבה מעם אלוה טרם ירידתה לתחתונים אל השלמת תיקונה. ומשכך הדבר, לא בהיתרו של כסותה, גוף האדם המתכלה להיפרד מעימה, בטרם תיתן בו אותות פרידתה ממנו ותנשיר גופה מעליה ותנסוק השמימה.

וזו נטילת נשמתו מעם גופו ב"חסד" זולתו, דרגת חומריותה גדולה במונים מדיבר "לא תרצח". יען שימש זולתו במידת חסדו אשר אינה במהותה ויסודה מכוונה לנטילת נשמתו, וחטאו בדובר "לא תרצח" בחומרת שמונת חלקי הנשמה על סך חלקיה, "ולא תרצח" על כל אחד מחלקיה "לא תרצח". ושימש במידת החסד בקטיפת נשמת זולתו ושיבש סדרי עולם בעליונים, ושיבש סדר ספירותיו וסדר ספירות נשמת הנקטף. ונתן בשאר משפחתו של נשמת הנקטף והנקצר דיני אבלות שלא בזמנם והכניס טומאת הקברים בכליהם. ושיבש בעיקרון מהות היסוד סדר גמר תיקונו של נשמת הנקטף. וכל השיבושין בכל הסדרים באיבחה אחת של מידת ה"חסד" שהדין עוטפה עד יסודה. והטיל הדין על בני בניו והטיל הדין על נשמת הנקטף ויצרך לשוב לעולמו בתחתונים לגמר תיקונו אשר נקצר עם נשמתו. וזה שיבוש הסדר בעליונים יצרך שיבוש סדר מהלך מלאכיו וחיבוט הקבר בו שאינו בזמנו וכל מהלך מסע נשמתו לעליון בשיבוש חומריותו ולא יסולח להם לקוטף ולנקטף. וזה אשר לב הקוטף יצא אל מול יסורי גוף הנקטף. וזה מוסרי בעת הזו אשר לקח דין שמים בידיו וקטף נשמת חברו ולזה המעשה הובילו השכל הישר אשר הכשילו וכשל במידותיו, וכשל במחשבתו וכשל במיזוג הדין עם הרחמים שלא במקום יסוד הימצאם. ומשערי שמים יגנו מעשיו בחומריותו ודינו כבד מנשוא. ועל כן ידע כל איש בישראל אשר נשמת כל חי באפו, שזו נשמתו פיקדון מבורא עולם ולא בעליה המה. ויצרך האדם אשר הכשירו המקום לנדוד עם נשמתו בנתיב תיקונו הנכתב מעם העליונים ואין בקצירתו ואין באריכותו ביד אדם הוא. הכל מקוטב ומכותר ומדויק מאת ה' יתברך וידע יקבל האדם יסוריו מתוך אהבת הבורא ומתוך רצונו להשלים תיקונו עלי אדמות. וה' יתברך ירעיף חסדו עלינו.

19. ביעור החמץ אשר בנפש

ולשם שמים ומלאכת שמים המורידה מזה הפתח תורת מים חיים אמשיך היגדי ליסודי מתוך תורת מוסרי ואני בעליונים. וזה **יסוד תורת מוסרי תשעה עשר** במספרו ויסודו "**ביעור החמץ אשר בנפש**". וזו הנפש הקטנה מתוך שמונת סך חלקי הנשמה וקטנותה בשיעור גודל קומתה הרוחני יען קרובה היא לארציותה ובהמיותה אשר בארציות ותתפתה בגודל הפיתוי אשר עליה מעם יצרה בשיעור מונים אשר מאחיותיה אשר שיעור קומתם גדול ממנה והם הרוח והנשמה ובגדלות מהם היחידה והחיה אשר גדלותם לא בהיתרי להיגדי. וזה **החמץ** הדבק לנפש מעם ארציותה **צמח** מתוך היצר היושב בתוכה והוא קרובה לארציותה. וכאשר דבק בה **החמץ** הבינה זו הנפש מתוך שכלה הנפשי את אשר **החמיצה** שיעור שמירתה והתרחקותה מעם היצר. וזה **בעור** החמץ מתוך רבדי נפשה יצרך **ערבות** אחיותיה הנשמה והרוח ועזרתה מעימם, מתוך עומק שיעור גדלות קומתם וינתקו דבקות יצרה בה ויבערו חומצו אשר מבער בה חמיצותו וחומו ומשחיתתה אל מול אחיותיה ואין בה כוחות הנפש, לבער חמיצותו מתוכה ולהישמש בכוחותיה בלבד. וזהו שיעור ערבות ישראל בביעור הנחמץ בהם כי כוח הערבות חזק בביעורו ואיתנות נשמתו. ומברככם בני עמי אשר טעם החמיצות לא ישק בשפתותיכם.

20. תשובת האדם אל מול אלוהיו

וזה ישוב הדעת יצרך אל מלאכת שליחותי ואני מתוקף זה השליחות יצרך יחזק מעימדי ואלו יסודות תורת מוסרי אמשככם בהיגדיי ואתנם בך במשורת כתיבתך.

וזה יסוד מוסרי בעשרים ספירתו ואני מעם העליונים. וזה יסוד "תשובת האדם אל מול אלוהיו".

וזה עומק התשובה מעם כיסי הח"ן שבבינתי. תשובת האדם תעור ותיאור בו עת יחוש נגרעות מנוחת נפשו ורוחו נושבה בו בחוזקתה ויחוש כי אדמתו מטלטלה רגליו ואיתנות עמידתו בסכנתה ונפילתו קרבה מעימו. וזו נפילת הנפש, הרוח והנשמה בשיבוש סידרם אשר במהות הוויתו אל מול תיקונו בנתיב חייו ויהפכו היוצרות ויחוש איבוד דעתו ממקום מושבה ותירעדנה כתלי בינתו ויזעק לאלוה ממעל יחוש לעזרו ויצילו מעור שיניו. וזה נתיב התשובה אינו לשמה, יען איבד כובד משקלו אל מול נתיבו ואבדה דרכו במחשכים ויצעק להושיעו. וממעמקים יקרא יה ויענהו ה' וחסדו ימטיר עליו להושיעו. וזו התשובה מעומק מהותה תצרך האדם יעסוק בתשובתו יום ביומו ויעש חשבון נפשו בכל לילו והוא על יצועו ויפקוד מעללי יומו ויצרך לתת דין אל מול נשמתו אשר הוא פיקדונו מהאל, מה חסר ומה עודף ביומו וישן שיעוריו ויישמם בעיתות יומו. וזו התשובה תעש ממול מידותיו, אשר בניפוחם יוציא מהם אווירם ובצימוקם יפיח בהם רוח להחיותם. וזו התשובה תצרך בכל לילו ותקדים קריאת שמע טרם שנתו ויבוא בצחות ליבו וניקיון ליבו ומירוק מידותיו לפני "שמע ישראל..." אשר תפילתו בחוזק וחוסן נשמתו אל מול תשובתו היומית. וזאת תשובתו ביומה ינקה כליותיו ומצפון כליותיו ובתוספות התשובה יכוונן כלי מיתר תיקונו בכיוונן המדויק לאופן תיקונו ומהות תיקונו. ובזו צחות ליבו וצחות מידותיו יוקל עליו השלמת מלאכת תיקונו ויתווספו בו זכויותיו לרוב. וזו התשובה ביסודה שיבת הנשמה לה' יתברך כהחזרת פיקדונו בסיום תיקונו ותהייה זו השיבה בשלמותה צחותה ותכליתה שהוא גמר תיקונו. וזו התשובה היומית תיצרף לשרשרת הימים ובבוא יום דינו, יום המכפר עוונותיו, ייספרו תיצרף תשובותיו וילוה לה מידת הרחמים והחסדים מעם ה' ויבוטל בו מידת הדין. וזו תשובתכם תהא ברה ושלמה ביום הדין הבא עליכם לטובה.

21. הצלת נפש בישראל

ישתבח שמו לעד על אשר הביאנו עד הלום ואנו נמשיך בהכשרת יסודותיי אשר על ברכיי ואני בהיכלי. וזה **יסודי העשרים ואחד** יובא מאת ה' יתברך בגולמיות צדקתו, ונרחיבו מעם הרקיעים, וזה יסוד **"הצלת נפש אחת מישראל"**. וזו ההצלה מעם אלוה והמציל מעם שליחותו יתברך. וזו ההצלה אשר במעוז גשמיותה תבורך ותוסיף זכויות לאלו שליחי ה'. ואני מעם יסודותי אצרך להיגדי זה ההצלה אשר אינה בגשמיותה. אינה בימה ואינה על האדמה ושום אחיזת הטבעי והגשמי אינו בכסותה. זוהי הצלת הרוח, רוח האדם אשר נשקע למצולות נפשו וחודרה מעם ליבו להיצלל אל אחיזת כפותיו של היצר, והוא ימתין ויארוב לשעתו, עת נשמת האדם נפרדה מעם כוחה, ותיקונה גדול עליה במונים ולא תצלח בייעודה ותיפול כשלל אל ידי יצרה והוא יחבקה ויעטפה במעטפת יצרו וינתקה מעם קונה ויעלמון עקבות טפטופי בכיה והיא מעוטפה בזדוניות יצרה עליה. ומשכך ותיותר דמעת בכיה בלחחותה וזו הדמעה תוביל עקבותיה אל נשמתה ותצלח יד המציל להגינה מעם יצרה ולפרוע נגיסות שיניו בלב הנשמה בעודה מקוננת על אובדנה. וזו ההצלה וזה השליח מעם ה' יתברך יצרך כוחות אלוה ממעל ותעצמות רוחו אשר יעמדון לצידו ויעמיק מעם שליחותו להאיר בה נר בדרך חשכתה והיא גלמודה מעם אחיותיה הנפש והרוח. וזו נפשה כי כוחה קטן עליה ומקורבה מעם ארציותה ליצר ולא תוכל להגינה ממנו. והרוח באצילות תנועתה ורום גבוהה, נחמקה נשמתה ממנה ואף היא לא תגינה. וזה שליח ה', אשר כוחו מעם מותניו ונרו מאיר בידו ויצלח יחמקה מעם יצרה ויביאה אל חוף מבטחים, מבטחה בה' יתברך. וזה השליח יטהרה מטומאת יצרה, יישר בה מחלצותיה, ינגב דמעותיה ויעקר ממנה פחדיה ותוכל להשיב נשמתה אשר בתוכה ותקרב להחבר מעם אחיותיה אשר חסרונה ניכר בהם. וזו ההצלה תוצלח מעם אלוה, בעוד מתמיד נרו של זה השליח ברציפות דליקותו והארתו. ומזה הנר הדולק נדע אין ייאוש כלל והוא בהארתו. וישמור ה' נשמותיכם בכס ולא תאבדון ולא תצרכו מצילכם בעודכם מחוברים מעם אלוהיכם יתברך מבורכים אתם.

22. שמיטת האדמה

וזה נשמת האדם תיצרך פעולות החייתה בצורפה מעם ה' וישמרה מכל משמר. וזה **יסודי העשרים ושניים** ישא ברכה לה' יתברך והוא בגלמות יתמות תקנותיו. וזה היסוד יישוב עיסוקנו והוא **שמיטת האדמה**. ועל זה יאמר מה בינות שנת שמיטה להר סיני? ואבהר זאת בהיגדי ואני בהיכלי אשר בעליונים. וזו שנת השמיטה תצרך לנקיון ביטנה, בטן האדמה, תצרך ניקוי תכולתה, תצרך מילוי כוחה מעם ה' עת בריקנותה מגידוליה. קרני החמה יתנו בה משפעת כוחות המרומים. ותישמט ממנה עבודת גידולה ותינח ותאגור מטענות כוחה ממעל, ואלו כוחותיה ממעל תדרשם מעם אלוה וישמשוה בטיב גידולי השדה והאילנות אשר שמעם וטובם על אדמת ישראל נודע בגויים. ותתן מכוחותיה ברגלי ההולכים בה, ותוגן בגבולות ציון טיב יכולה. וזו שמיטתה בשנתה השביעית בסימוכין ליום שבתנו עת נצרך זו מנוחת יומנו ונקדשו לה' יתברך. וזו המנוחה תטען כוחנו, כוח רוחנו ואנו עוסקין בלימוד תורתנו מחיית נפשנו. וזאת תורתנו אשר נתנה לנו מהר סיני וכל חוקותיה חלין עלינו ועל נשמותינו ועול מלכות תורתנו עלינו. וזאת תורתנו תסמן בנו יום מנוחת נפשנו ותזכנו במחיית רוחנו. ואף זו האדמה לב נשמתה בתוכה ותטען בשנת שבתה החל עליה. ומה בינות שמיטה להר סיני? וזו מידת הרחמים אשר מסבה רחמי ה' יתברך על אדמתו זו המידה אשר נצרכה מעם ה' עת ייאשו ישראל מחכות לרדת משה מהר סיני ושמטו תכשיטיהם מידיהם ועשו בהם עגל הזהב, ושיבר בהם משה לוחות ה' הראשונים ונפצו על האדמה והיא בשמיטתה מגידוליה וברוב כוחה עליה נתלכדון אלו הלוחות ונשתמרו רחוקים מעין כל בהיכל ההיכלים אשר בעליונים. ולא יחסר בס אות ולא שבר משברם וזו התורה אשר כיבדה מנוחת אדמת הארץ, כיבדה האדמה אותה והשיבה בה כוחה וגדולתה כי רבה. וזהו אשר בינות שמיטה להר סיני. ומברך אני אתכם אחיי ובניי אשר תמצאו את מנוחת הנפש בכס להיטיב עמכם ועם עבודת ה' בכס להתברך.

23. שיבור הכלים השכלי אל מול ספירותיו

וזאת אחר שביארנו אור כוחה של אדמתנו נמשיכה ביסודות תורת מוסרי ואני בעליונים. וזה **יסודי העשרים ושלוש** יוכר בארציות באופן בהמיותו, ולא נעשה בו חסד כלל. ואני חסדי אעשה בו בהיגדי וזהו **"שיבור הכלים השכלי אל מול ספירותיו"**. וזה השיבור, פנים רבות לו והוא בארציות. זהו שיבור כליה של הבינה והשכליות אשר בתוכה, עת יפרמו ממנה כוחותיה אשר מידת הכעס שיבר בה. וזהו שיבור התאוה מתוך ארציות החושים והרצון המתהווה. וזהו שיבור יכולת הגוף הגשמי אל מול קצה גדרות יכולת הגשמיות שבו. ובעוד פנים לו לזה שיבור הכלים בפשטות גילויי והוא בארציותו. וזה יסודי עסקינן בזה "שיבור הכלים" אשר בספירותיו העליונות וזה עומקו ביסודי. זהו שיבר העננה אשר על נשמת האדם וזו העננה מעם עליונות ניצוצי נשמתו אשר משויירים בעליונים ומהם תיטען נשמתו כוחותיה ובזו העננה מצויים כוחות ספירותיו, ספירות נשמתו אשר מכילים כוחות גופו הגשמי ומקשרין אותות רישומיו, רישומי תיקונו לעליונים, ומתורגמין בו לספר החיים בו כיתוב רישומי נשמתו. וזו העננה תטה כוחותיו הגשמיים וכוחות רצונו מעם נפשו רוחו ונשמתו ותדייק בספירותיו אלו בינות כוחות הנפש לכוחות הגוף במלוא דייקנותם האינסופית מאת יתברך. וזו העננה תשמר מרחב תנודתה מעם רישומי תיקונו ותסב נפחה מעם כוחות ספירותיו עליו רבדי נשמתו ובינות סך חלקיה. וזהו כוח כובדה של העננה מעם כליו הגשמיים ומעליהם פרוסין כוחותיו אשר ברוח, הלוא הם כוח עבודת מידותיו ומוסרו בהם וישלבון אלו באלו ויקראון הכלים אשר בגו העננה. ובעת יגברון אלו הכלים הגשמיים והרוחניים מעבר לכובד משקל העננה תצרך ישברון בה ולא יהיה בכוח נשמתו להיטען ממעל יען נופצו בו כליו. וזה היגדי בפשטותו לא ילך האדם באופן הליכותיו ומידותיו ועול מלכות שמיים עליו בקיצוניות פעולתו לא בהרע ולא בטוב כי אלו גדרות הקיצון יאפילו על נשמתו ויקרעה מעם כוחות טעינתה ותותר ללא אורה אשר מאיר בה. וזה "שיבור הכלים" יהא, עת יצא מתחומי מדויקות גדרות אריגת נשמת האדם מעם כסות גופו עליו ויושפעון אלה על אלה וזו השפעתן רבה מאוד ולא תבינה הבינה ולא יבינה השכל הישר מעם עומק דיוקנותה. וזה אשר פצע בנשמתו, יוכר בו בגופו. ומברך אני אתכם בני, בני עמי על אשר מבוא נשמתכם ומוצאה וכסות גופה עליה יהלכון בתיכון וירחיקון מגדרותיו. מבורכים אתם.

24. לימוד הח"ן מיסוד השכלי הישר או מיסוד השכלי הנסי

ואלו יסודותי מעם תורת מוסרי ואני **ביסוד העשרים וארבעה** ובו יאמר בהיגדי דבר סוד השמור לבעליו והוא **לימוד הח"ן ביסוד תרגומו מעם השכלי**, וזהו השכלי הישר וכנגד השכלי הנסי ובינותם הנהר הזורמים בו מים חיים. וזה לימוד הח"ן אשר מיסוד השכלי הישר לימודו ישמר בינות כתליו ותואר בו נשמתו מזה הלימוד ועצימות אורו כגודל בינות מרחקי כותלי הבינה. וזה הלימוד יבטח בו נחת רוח ותילוד בו האמונה מתוך האמונה, ויפרח בשכלו ובינתו וסיפוק לימודו מתוך שכלו. ומשכך סכנת ערעור מידותיו ועבודת מידותיו עליו פן ייחשב גודל לימודו ועומקו בח"ן מעם בינתו ושכלו ויפתח בו שער וצוהר לגאוות ליבו. וזה בהיפוכו סתירת שמה שלא לשמה. ועל כן זה הלימוד מהשכל הישר יצרך החל לימוד הח"ן בעודו גדול בשנים וארבעים שנה מיום היוולדו וזאת כנגד ארבעים יום עת יוכר העובר כאדם ונשמתו בתוכו. וזאת מפאת קדמת נשמתו בתיקונה ותובנות גילו בתוכו ויקטן סכנת שער היוהרה והגאוה ורהב שכלו בו. וזהו השכל לימוד הח"ן מהשכלי הישר והמתכלה בנו. וזה לימוד הח"ן מתוך השכלי הנסי, אופן לימודו ומהותו בתכלית השינוי מהשכלי הישר יען זה השכלי הנסי יחוש טבע בריאתו וטבע התהלכותו על פני האדמה, ופעילותו ליבו הבודדה ביחידותה ויחודה כניסי נסים מאת ה' יתברך ויבטל טבעו ממנו. וזאת על אשר לימודו יעמיק ויורחב ויתארך וירומם עד מרום המרומים מעם נשמתו ושכלו יונק זה הלימוד מאת נשמתו ורוחו ולימוד זה מרחיב גדרות כתלי בינתו ומגביה גגו מעליו ויעטפם בסוד המכמני הנסי אשר בתוך ח"נו ולא הוא רק שתתבטל סכנת הרהב והגאוה ממנו, יעמיק גם יעמיק ענוותו וצניעותו אל מול עומק לימוד הח"ן וכל הניסי שבו ושפלות רוחו דבקה בלימודו. ויזכה ה' במראות ניסי הח"ן על פי גודל כליו, עובי דפנותיהם ויצוקם מתוך קיפולי ענוותו ושפלות רוחו, ולא נודע ברבים נסתרות צדיקותו ורום עיניו אשר בעיני רוחו. וזה הנהר בינות לימוד הח"ן מהשכלי הישר ללימוד הח"ן מהשכלי הנסי, מים מחיים בו מכווני תורתו הקדושה וכל ח"נה בה ויירטבו שפתותיהם מאלו המים הטהורים והצלולים והמזוקקים, ובשפת ולשון כל מי מהם טעמו שונה של זה המים וחיותם בו בעצימות שכלם על פי הישר והניסי. ועל כן יועיד האדם תפילותיו ורחשי ליבו מעם עצמו. ידע בדיוקי כוונת לימודו ואופנם מניין מקור תכליתם ותונתב דרכו בהם. וזה לימודו מבורך מאת ה', וזה לימודו מבורך מאת ה' יתברך. וייתן בהם גובה ועומק ורוחב לימודם בח"ן על פי עצימות ופתיחות נשמתם מתוך אמונתם ודרך התוויתם מעם הארציות והטבעיות בתחילתה ובאם מעם הניסיות והעליונים אשר בהם. מבורכים אתם בלימודכם ומקדמים בו גאולת ישראל.

25. השבח לה'

ומשתם זה יסודי העשרים וארבעה ואנו בעליית לימודינו נמסד זה **יסודי העשרים וחמשה** והוא במעלת יסוד "השבח לה'". וזה היסוד ומהותו אשר בתוכנו תשפר ראיית עינינו אשר חושים במעלותיו ולא תרפה זו העין מקידושו של הרגע הנולד אל מולה ובכל פעימת ליבה תשבחו יען זו העין אספקלרית הלב אשר בה. ואלו התשבחות מעם ברואיו בהלל בתפילה ובשבחו בין אדם לאדם, הזו היא נצרכות הבורא להשביחו: האלו התשבחות יחזקון בו כוחותיו חס ושלוש מתוך אינסופיות בריאתו ודייקנותו? ומשהמענה גלוי בנו, נשנן זה היסוד מאופן מהותו אשר בתוך תיקונינו והליכות חיינו בו. ואלו השבח וההלל לה' יתברך יגנו בנו נשמתנו וכסות גופינו וכל עבודת מידותינו אשר נגזרת מתוך תיקונינו וזאת מעצימות הבל פינו היולד אלו התשבחות. וזה ההלל והשבח מסדיר כוח מחשבתנו, כוח בינתנו וסדירות נשמתנו להתבונן אל עומק נפשנו המקורבה לארציותה ולגמולה מקרבתה אל יצרה וכוחה קטן עליו, וזה ההלל יחזק בריחה וכוח רצונה לרחק מעם יצרה המסכן מהות קיומה. עת תדע הנפש מקור בריאתה ומי עשהה ומי עשה וברא כל יסודות קיומה והגוף אשר עליה ותתיירא מבוראה ותנוס מיצרה ועוד במקור זה היסוד ידיעת נשמתנו כי אנו עולם קטן מעולמו האינסופי והמדויק מאת ה' יתברך. וזה העולם הקטן ברוא האל, במהות יסודות הרכבו תעתיק עולמו הגדול. ועל זו התבונה אשר בתוך נשמתנו נצרך להעמיק שורשי י"ג מידות הרחמים בתוכנו אל מול זולתנו ואל מול נשמתנו וייטב בנו חסדו ורחמיו עלינו. וזהו מהות יסוד ההלל, לעטוף בנו כסות גופנו ונשמתנו באלו מידות י"ג הרחמים ומתוך אלו י"ג היסודות נחוס מעם נשמתנו ומעם נשמת זולתנו ונשפחה ונתקנה המידות אשר בנו בכללותם ומתוקף כך ניעזר במ לעבודת תיקונינו אל מול בוראנו וייטב לנו וייטב לזולתנו וייטב לבוראנו בחסדו, אשר נתן בנו תיקוננו ונתן בנו מידות הרחמים לעובדו מיסודות החסדים והרחמים אשר בהם. ומזאת אנו למדין מהו כוח השבח וההלל לה' יתברך וזהו מקור מוצא "העלאת המ"ן" מתוך שמו בתרתי משמעותו. ומלמד אני זכות על כל בני ישראל אחיי ובניי ועוטפם מהעליונים ברחמי שמים לרוב ואלו הרחמים אל מול עיניהם תמיד ינביטו הלל ושבח לאלוהינו יתברך.

26. שמירת העין

וזו העת ליסודי מתוך תורת מוסרי ואני בעליונים. וזה היסוד בדקיקות הוויתו ועומק מהותו, וזה היסוד העשרים ושישה לספירתנו והוא "שמירת העין". וזה מיסוד מידתו אינו בקלילותו כלל וכלל. יען זו העין תטיב מראה אל מול חוש ראייתה ותפעל מעם עצמיותה וכוח השילוט עליה קטן מעצימות מראותיה. וזו השמירה תיבדל אך תינק כוחה ומהותה מ"שימת מכשול בפני עיוור". וזה המכשול יעבה ויעצים כוח שילוטה על פעולתה פעולת ראיית העין ותאבד מתמימות מראותיה ותלבה יצרה בתוכה. וזו שמירת העין תיבדל בחלוקתה לשני כוחותיה אשר עליה. כוח חוש הראיה אשר הפעלתו בתוך מורכבות בריאתה. כוח המחשבה המפעיל עליה השפעתו ומחזק בה כוח ראייתה העליונה אשר אינה מתוך חושה. ואף כוח מחשבה זה יחולק בחציו וזה כוח מחשבתו הפונה לפנימיותו וכוח מחשבתו הפונה לעם זולתו. ואף זה כוח מחשבתו הפונה לעם זולתו יחולק בחציו. כוח מחשבת העין הטובה וכוח מחשבת העין הרעה. וכל אלו הכוחות אבהירם בכס: וזה בראשוניותו הינו כוח הראיה אשר מתוך החוש הגשמי. וזה החוש אשר באם ניטל ממנו לא נביטה ולא נתבונן בנפלאות הבריאה ובנפלאות הזולת אשר לצידינו. וזהו כוח גשמיותה ואף על פי כוחה זה הגשמי תינק מראותיה מעם מידת הראייה הנצרכה מעם בוראה. ועין לא תביט בטומאת נתיבות הליכתה והליכותיה ותצרך לנתר מעם המכשול אשר שמים לפניה וזאת יצלח בידה באם תסמא עינה אל מול מכשולה וייטבו בו מידותיה. והכוח בשני בו עסקין הוא כוח המחשבה אשר עליה. וזה הכוח מעומק פעולתו ישפע עצמיותו עליה, על עין גשמיותה ועין רוחה. ואלו המחשבות אשר בנקיותן יען יחבוק כל הבא עליו מעת ה' יתברך לטובה וישפר כוח עמידתו בתוך תיקונו מכוח מחשבתו, תיוולד זו המחשבה. מראות חייו לתפארת תיקונו וזאת בחזקת "כל אשר יגורתי בא ליי". ועל כן ייטב מחשבתו ויצחה ויזככה ויטהרה וזה כוח המחשבה יפעל מעם דבקותו לאלוהיו ויחזק אמונתו הפנימית אשר כוח מחשבתו יאיר בו חייו בגווניו ומראותיו הנצרכים בו. וזהו כוח המחשבה הפונה לפנימיותו ויחזק בו חשבון נפשו אל מול נשמתו ואל מול קונו. בכוח המחשבה בשני לו זה הפונה אל מעם זולתו ובו עינו הטובה או עינו הרעה. וזו עינו הטובה תינק מעם מחשבתו כי המתפלל על חברו יענה תחילה. וזו עינו הטובה מעם עיני רוחו המקושרה לרוח חברו ומעומק נשמתו תפילתו וכוונותיו בטובות ליבו אל מול חברו. ובהיפוכו ובהשתנותו זו העין הרעה הסרה בעיני רוחה לקנאותו לכל אשר ברשות חברו וזולתו זו העין הצרה. תיצר צעדו והצלחתו של חברו מעימו והוא מצר בו ומכניס בנשמת ורוח חברו כל צערו אשר בכליו אל תוך כלי חברו וישבש בו מהלכי חייו ויזק בו נזקו וזו העין הרעה תצר בו אמונתו וחסד ה' בו ירחק ממנו ומידותיו כולן ירוקנו ממהות טיבם ותוכנם ויוותר בצרות עינו עליו. וזו מידת העין הרעה תיצרך תיקונה בו מתוך אופי חומריותה בשל נזקיה הפוגעין בו ובחברו. יען משבש סדרי עולם ומחבל בתיקון חברו אל מול אלוהיו ולא יסולח לו במעט תפילתו ויצרך תשובה שלמה וארוכה וכפרתו בידו. וזה בכללות שמירת העין מעם כוחותיה הפועלים בה. ומברככם במראות לטובה מתוך עיניכם הגשמיות ועיני רוחכם אל מול פנימיותכם ואל מול זולתכם אמן כן יהי רצון.

27. ביתר"א אלוה ממעל

בתום יסודנו העשרים ושישה נעבור ברננה ובשמחת הלימוד **ליסוד העשרים ושבעה** מתוך תורת מוסרי ואני בעליונים. וזה היסוד בסיגי הנשמה אשר מקור שורשם ביחידות הפעולה מעם נדבכי השאילתא. וזו מורכבות היסוד. אתן לשד עצמיותה מתוך מהותה. זהו כשלי ונגפי הנשמה מעם מעברי מוצאה והיא בבריאתה ואין בה ניצוצו של האדם הראשון. וזו תברואת הנפש ושלמותה תינק מעם רוחה ונשמתה ויכיל תיקונם עליהם ועל סך חלקי הנשמה והם על שמונת חלקיהם. ויוארו בה ניצוצות גלגולה וקיפולי גלגולה מעם אדם הראשון ותעבור נתיב תיקונה מעם כל מסכות היגדי אשר על כתביך. ואנו עסקינן בנשמת האדם אשר מוצא חיותה אינו מהאדם הראשון. ותקראנה אלו הנשמות "בית"רא אלוה ממעל". ואלו הנשמות אשר מקור מוצא בריאתם בנשמה מכל העין בהיכלים וטיב מוצאם ביחידי יודעו. ומשכך הדבר ונסתר מסתר הסתרים זאת מקור בריאתם. בהיתרינו עסקינן בטיב פנימיותה וגובה רום רוחה של זו נשמת "בי"תרא אלוה ממעל". וזו אשר מוצא בריאתה אינו מהאדם הראשון ניכר בכבדות דפנותיה וכותליה ובינותם היוולדות בריאתה מעם צור מחצבתה ויולד בה יצרה מעם שזירתו בה וזה היצר בשנים מינויו ועבודת תיקונה בכפילות יצרה עליה. וזו עבודת תיקונה מעם ה' יתברך מסע כבדות יצריה בשנים עליה וכבודתו אינו בסך חיבורו אלה במונים ממנו. ואלו הם סיגי הנשמה, שני יצריה הפועלים מתוך שזירתם במוצאה. וכוח תיקונה הנדרש ממנה בקשות נשיאותו ומסעו עלי אדמות. וזה האדם אשר נשמתו "בית"רא אלוה ממעל" ייטב לו יחפון ראשו אל מול אמונתו באלוהיו ולא יסתר פניו ממנו. ואלו שני היצרים הפועלים למושכו משני צידיו כוחם גדול עליהם במירבו ויצרך תפילות ותחנונים לעבוד אלוהיו מתוך שלוות נשמתו ונפשו מרועה מעם היצרים שנים אשר חובטים בה ללא רחם. וזה סימן האדם אשר עלי אדמות ונשמתו "בית"רא אלוה ממעל" בכוח כיבוש יצרו עליו ותהומות נפילתו מעם רום מעלת רוחו בשבע עקב מיום היוולדו עד שיבת נשמתו לבורא. וזו מעלת "נשמת בית"רא אלוה ממעל" אשר כוח נפשה גדול במונים מכוח נפש האדם אשר ניצוצו מעם האדם הראשון, וכוח תיקונה גדול בכוח יצריה שניים אשר עליה וזו נשמת "בית"רא אלוה ממעל" תרונו ותשמח ותעלוז עת השלמת תיקונה עליה ולא תיצרך לקיפולי גלגוליה. וכשם כך, ותיצרך קיפולי גלגוליה להימשך אילוצה בכף נשמתה אשר תיקנה חלקים ממנה אך לא תשיבם לבוראה במרומים וירדון עימה להשלמת תיקונה. וזו הנשמה אשר ניצוצה מאדם הראשון ברשותה והיתרה להישמר חלקיה המתוקנים ממעל. וזו הנשמה "בית"רא אלוה ממעל" לא תותר ואין ברשותה זה הדבר. כוח יצריה, וכוח תיקונה גדול בכבדות מסעה עליה. ואין בהיתרי מספר נשמות "בית"רא אלוה ממעל" בגילויים ונסתרים ממני במקום היכלי. וזאת אשר בהיתרי מזה יסודי מתורת מוסרי לכם. בנחת וטוב תהא נשמתכם.

רב ישראל האם תוכל לומר מהם ראשי תיבות "בית"רא?

ב=אלו ב' היצרים הפועלים על זו הנשמה.

י ת ר א=בגימטרייה דקה מסמלים את שמונת חלקי הנשמה שאינה מניצוץ האדם הראשון.

1 2 4 1

יתר=מרמז על נשמה יתרה מכיוון היצר כלומר יש לה יצר אחד יותר מהנשמה הרגילה.

א=אלופו של עולם עומד מצידה השני של כל חלקיה (יתרא) להגן עליה מפני ב' יצריה.

28. תיקון לאור הנר

וזו התורה הקדושה תאיר מרחבי אלוה ממעל ומתחת ותיתן בנו קדושתה ברישום שורשי נשמתנו וזה הנדבך בצאת שבתנו הקדושה נמשיכו לאור הנר הדולק על שולחן.

וזה נדבכנו ביסודי העשרים ושמונה ואורו גדול מעצימות הארתו. וזה יסודי יקרא "תיקון לאור הנר" ובו אדרוש דרשתי ואני בעליונים. וזו הנשמה אשר חוטה נקשר לעליונים והיא במשא תיקונה בתחתונים וזה התיקון מעם עלייתו ומעם מורדו יצלח דרכו באם הנר הדולק. וזה הנר הדולק אשר בדברתי בתחתונים ואין ברשות ודעת שכלי הישר את אשר יודע שכלי הנסי ואני בעליונים, וזה נר יחזק זה החוט המקשר לעליונים ויכוון נשמת האדם לתיקונו ויאר בו זה נתיב מסעו. וזה הנר ברוחניותו מה פשרו ועומקו? וזה הנר עצימות אורו תקבל כוחה בינות הכוחות המשיקים בין הנשמה לסך שמונת חלקיה יחידה, חיה, נשמה, רוח, נפש, צל, צלם וצל. ואלו הם הכוחות הטמונים באדם ויציבותם גודלם ועומקם בינות חלקי סך החלקים וכאשר סתגלנות האדם אל מול תיקונו ומסע חייו, ישאב מאלו הכוחות. ואלו הכוחות בסך חלקיהם: שבעה במספר וכל אחד מאלו שבע הכוחות ירקום עור וגידים כוחו משלוש מקומות שילוחים אליו. ואלו השלוש ירכיבון סך כוחות האחד על סך חלקי השבעה. ומשכך נבהר אלו שלוש השילוחים:

שילוח אחד-מעם הפר"דס.

שילוח שני-מעם הספירות.

שילוח שלישי-מעם שורש הנשמה.

ואלו השילוחים במורכבות עומקם.

וכפי תורתנו הקדושה נתפרשה ונתבהרה על פי הפרד"ס. כך הוא עולם הקטן הלא הוא בן מלך פרד"סו שלו ואין בתוך פרד"סו מלבדו. וזה הפרד"ס ידמה כי בארבע בריאות מצוי האדם בתוך עיתו האחד. ובכל אחד מחלקי הפרד"ס טמון כוח הישרדותו אל מול תיקונו. ואין בהיתרי אוסיף עוד לזה היגדי בזה הענין. וזה שילוחו הראשון ובשילוחו השני מעם ספירותיו, יטביע חותם ספירותיו בו ויגרעון או יוסיפון כוחו מהנדרש בתיקון וסדר סידורם בו במדוייקותו האינסופית של אלוה ממעל. וזה שילוחו השני ובשילוח השלישי מעם שורש נשמתו, יגזר זה כוחו מעם הנצרך והנדרש בעול מלכות שמים עליו. וזה הכוח יאיר דרכו בעיתות מועדי מצוותיו עליו. ואלו השילוחים מעם שלוש מאחד מהם יורכב זה כוחו בשלמותו. וזה הכוח בשבע פעמים בינות סך שמונת חלקי הנשמה. ומזה הכוח ירבה עצימות אורו של נרו אשר יאיר דרכו בתיקונו. ומשכך נגזר זה כוחו של הנר אשר יאיר בינות שמונת חלקי סך נשמתו. נבהר זה מיקומו של הנר מעם נשמתו. וזה בהיתרי מתוך דופני היכלי ויתן בי מוצא פיו הרמ"ח חל הקדוש והיגדי בשם אומר:

ישתבח ה' על זו מורכבות ההיכלות וזו מורכבות הנשמה ובינות כוחותיה הטמונים בה וכוחות אורה המקיפים מרחב פליאתה וזה אור הנר בדקיקותו ועוצם כוחו יאיר משכנות אופל היצר בתוכה אשר בהרדמתו בה נעלם מעינה ויורם ראשה בשעת דחקה אל גדרות ניפוצה מעם עצמה ותמו בה כל כוחותיה. וזה תכליתו של הנר ועצימות אורו ומשאבי כוחו מעם שילוחיו. וזה משכנות אופל היצר אינו בקלילותו וכבידותו וסכנתו רבה שבעתיים מלוא כוחו ישכון באלו משכנות האופל עד יעירם בשעת הדחק. ומוטב לו האדם אף על פי יגדר גדרות בטחונו מעם יצרו ויגלף מפתחו לדלתו, דלת פנימיותו, יצרך מעת לעת יאיר זה הנר אל תוכו ויגלשו זה היצר על משכנות האופל שבו ויבערו מחוץ לדלתו וישמר מפתח גילופו בקרבתו אליו. וזו מורכבות ועצימות "תיקון לאור הנר". מבורכים תהיו.

29. האחד לשומעו ליראה ולעבדו והאחד בקציר מגלו

וזה התיקון מעם הנר יסכם יסודי העשרים ושמונה וזה יסודי העשרים ותשעה יצרך בילו"ני אורך רוחכם ורוח האדם בכללותו וזה יסודי עקר מעם כתבו בתחתונים ויבולו שופע מעם העליונים. וזה יסוד **האחד לשומעו ליראה ולעבדו והאחד בקציר מגלו** בהינף ידו תשתבח נשמתו מעם בוראה וקציר המגל עיתו קטן מעת רקמת האמונה באדם אשר תביאו לשומעו ליראה ולעבדו. ואבהר זה רישא היגדי: נשמת האחד תצרך נתיבה לה' ולעול מלכותו עליו בדרכה המייגע ואינה בסלילותה. ונשמת האחר תצרך הארת ה' בו ברגע שפלות ותהומות תיקונו בו וזה רגע הארת ה' בו יורחב, יועמק ויוגדל כלי פנימיותו ואמונתו מובנת בו בתוכו ובחיצוניות כילו הפנימי נצרך זה כל התיב נשימה מפעמי ליבו האחד ביחידותו ולא יצרך עוד בחיזוק כליו ועבדו מתוך טבעיות הארת ה' בו אשר נקלטה בשכלו הנסי ולא נצרך פרשנות שכלו הישר עליו. וזו מלאכת מילוי הכלי באמונתו יתברך ועול מלכות שמיים עליו וכל נתיב זה בכללות אמונתו אשר יולדה שומעו ליראה ולעבדו ברגעו וביחידות פעימות ליבו, זוהי מלאכת קציר מגלו בהינף ידו. וזה נשמת האחד אשר יצרך, יתיגע מעם זו מלאכת עול מלכות שמים עליו ואמונתו בדלקותה וכיבויה מעם כלי פנימיותו ולא שפרה דרכו ואמונתו מאוימה מעם יצרו וכבדות משאו על נשמתו ותשבר רוחו בזו דרכו אשר אינה בסלילותה וקציר מגלו רחוק ממנו ומעם נשמתו. ומשכך אלו נתיבי השניים. אחד באורכו ואחד בקצרותו נצרך ללובן העניין ומשמעותו ברבדו העליון וברבדו העמוק בו. וזו צרות עין האדם עליו בשילומי אמונתו אשר בפנימיותו ומשפיעת דרך נתיבו אשר בסלילתו ואשר אינה בסלילתו. וזו העין האחד ידבק בה יצרו ויעצל בה ראייתו ואופן ראייתו ואף יהפך בו ראייתו דהיינו: ישקר היצר לעין ויהפך טבעיות ראייתו אל מול הרוע שבניצוצי אמונתו ותתורגם אופן הראייה למשפך עינו הפנימית ותסכל (סיכול) מחשבות טובות לאלוה אשר מתוך בינתו ותמריד מראותיו על בינתו וכל אשר אסף בתוך כלי פנימיות אשר לתוכו ניצוצי אמונתו ישפכו ממנו וירחיקו מעם ה'. וזו עבודת היצר על עינו ומצגי שוא בחיפוני מראותיו. וזו העין מעם האחר אשר הארת ה' אל מול עינו וזה שכלו הניסי פרם יצרו מעליו וניתקו מעם נשמתו בהיבכה אחת בטרם קם עליו שכלו הישר להכשילו אל מול מראות עינו. וכל אשר ייקרה לזה וייקרה לזולתו מעם ה' יתברך ינביט מקרן אורה של נקודתו האמונית אשר בתוכו. וזה האחד באם עינו הטובה מעם אלוהיו יאמץ הארת ה' בו. וזה אשר עינו נכשל מראה מעם אלוהיו ונקודתו האמונית אשר בתוכו קרנה כבה מתוכו יצרך נתיב סלילתו, קושיו עליו. ועל זה ביהורי אתן שמו של זה יסוד מוסרי והוא **סוד הנקודה האמונית**. ומברככם שזו הנקודה האמונית אשר בתוככם תאיר קרנה אל מול עינכם והארת ה' בכם.

30. שילוח הקן

ובאלו פשטות הדברים ואופן דיוקם מעם כתבייך אמשך אלו יסודותיי מעם תורת מוסרי ואני בעליונים. וזהו **מוסרי בספרתו השלושים** ואתנו מעם משורת היגדי יען כפילות מכמניו אינם בהיתירי. וזה יסוד **שילוח הקן** אשר בכתבי היגדי ונתתך פשטות ביהורו. וזה עת אשר הינו ביסודותיי ואתנו מעימדי והוא בעומקו. וזה יסוד שילוח הקן בעסקנות דיבור הדיבורים ושאננו"ת ההיכלים ודביר מוצא כתיב פירושו בקודש עליונותו. וזה שילוח הקן בשבי הדיברים בהיכלים יען שילוח פנימיותם מהעליונים לתחתונים יהיה פתח למקווה מים חיים ויצרך שתיית מימיו במשורת כוסו שמא יזק בשקיקת רוותם ולא ידע טעם תוכנם ויכאבו בו קרביו ויצא חוליו מעם בריאות שתייתו. ומשכך ודעת ברוב יושבי אשר קדימות גאולת העם מול עיניו ועל ברכי לימודו יטען שילוחו של זה הקן בהעדר אימו אך בהיתרה יבהיר אלו הדברים במיעוט טעם עומק ומכך יאיר נשמת האדם ולא יזיקו ביסודם עד תתיר האם מגדלות נשמתה אופן גדלות האדם ולא יזוק כלל מעומק סודם וירוהו מצמאון נשמתו ויבריא. ומתוך רישא ההיגד נשלח אלו הדיבורים ועומקם לצידם במשורתו.

אני ה' – אשר שמתני בכם ובנשמתכם **אני ה'** אני הוא אלוהיכם והפכם היצר בכם ויולד בתוך נשמתכם אני שלכם ושוחק בכם ומנתב אמונתכם ומשלח בכם כוחו זה היצר אשר בתוככם ויולד בכם **"אני"** נשמתכם ומצר עליכם נשמתכם.

לא תרצח – צחות לובן רוח דמכם תוכתם על אשר רצחתם נפש האדם על תשע חלקיו גופו האחד ועוד שמונת חלקי נשמתו.

לא תנאף – **כתן** המיילל לטרפו זה הפתח הנפתח לנאוף ואלופו של עולם עומד בין הנואף לפתח

לא תגנוב – אלו אשר **יתנו גבם** אל מול הגנוב ויגנוב מהם מרכולתם

לא תחמוד – **דם** חופת חבריך על אצבעות ידיך **ת ו = 10** בגימטריה דקה = סה"כ מספר אצבעות הידיים

לא תענה ברעך עד שקר – ובזה הדיבר פילוח הגדרות ושיוויין מעמדו עימו

ומשכך הדברים וצידוק פתח הדיברים מטיל אימה בכלי כתיבתך אשמר זה יסודי בחלקיותו עד תותר משיכת כלי כתיבתך מעם זה היסוד ונחת ליבך עליך. וזה שימור היסוד בחוזק צידוקו ושימור כתביו עליו יען באמירים ורזים עסקינן.

ומשנתם ושב ליבך לפעום פעימותיו בסדרם אשפר בך חוסנך ואיטיב שאר רוחך אל מול יסודותיי ויינתנו בבטחת גופך ונשמתך ולא יורא לליבך כלל. וזה ביסודי השלושים ושירה צרופה מעם הדברים וגאון כוחם בתוכם ויבול יסודי זה בטיב כתיבתך ושמיעתך. וזה הדיברה מאת ה':

לא יהיה לך אלוהים אחרים על פני – **לך = כל** אלוהים על פני, בתוך **כל** - $3+2 = 5$ חלקי הנשמה: **יחידה, חיה, נשמה, רוח ונפש.**

לא - $4 = 1 + 3$ צל צלם צל וגוף

בסה"כ $9 = 8$ חלקי הנשמה והגוף בכללותם = לא + לך = $9 = 5 + 4$

יהיה = י' ה' ראשון בתוך 5 החלקים הראשונים י' ה' שני בתוך 4 החלקים השניים.

וכאשר י' ה' יהיה בתוכם בכללותם לא יהיה אלוהים אחרים בתוכם.

על פני – פני אלוהים מואר מתוך נשמתנו ועל נשמתנו על כל חלקיה לא יהיה לך אלוהים אחרים.

לא תשא את שם ה' אלוהיך לשווא – וזה אשר ישא שם אלוהיו לשווא תבער אש בתוך

(ת ש א $8 = 1 + 3 + 4$) שמונת חלקי נשמתו

זכור את יום השבת לקדשו – זכור מרמז בגימטריה דקה זכור (7 2 6 2 = 17) חול (8 3 6 = 17)

מרמז לקדש השבת מהחול

לקדשו = קדש = שקד = מרמז על עצם הלז הנותרת בשלמותה לאחר מות האדם וזו עצם הלז מוגנת מעם שמונת חלקי הנשמה ועם הגוף והם מרומזים בגימטריה הדקה לו (6 + 3 = 9)

וכל המקפיד על שמירת השבת לקדשו ולהבדיל מחול ישמר בו עצם הלז בשלמותה וזה רמז מריחת היין על עצם הלז בהבדלת השבת מחול.

כבד את אביך ואת אימך – וזו המצווה בכבודות מילויה ואם כי כעסוך הוריק וזה כעסם יושבה על **כבד** גופך ומצווה אתה לכבדם. וגם במצווה זו מרמז על שמונת חלקי הנשמה אשר על כל חלקיה מצווה בכיבוד הורים **כבד** (2 + 2 + 4 = 8)

ומשתמו אלו עשרת הדיברים ולא בעומק עומקם הם על כתביך וייטב כברישא היגדי ללוגמם באיטם ולא יזיקום עומקם אשר ברום הרקיעים. ואלו עשרת הדיברים. **עשרת** כ(עשת) בתוך נשמתכם לקיימם וזה אשר לא יקיימם ורחוקים ממנו יהא כ(רש) וזה אשר יקיימם במלוא מצוותיו עליו יהא כ(שר) אשר כבוד תורתו בתוך פנימיותו. וזה בכללותו ולא בעומק עומקו יסודי השלושים.

וזה השיעור ההיגדים אשר מעליונים יצרך מסע הנפש וחיזוקה מעם העליונים ומעם התחתונים. וזהו מסע ההיגדים אל מול יסודותי, יסודי תורת מוסרי ואני בעליונים. וכל אשר בכללות הפתח ומעם המוסר, מוסרי הנשמות אשר בבית עולמם ויהבו זה מוסרם לשאר בשרם מפתח זה לתחתונים. וזו מורכבות מלאכת השליחות נארגת בתיקון השכל הישר ואין בנמצא כלי חריטת החותם מעם פירוקו ונצרך חסדי שמים ממעל. יתנו בכס תחתונים ובנו העליונים יסוד פעולת השעה הנצרכת מעם דחק התיקון ושאר הבישין והמזיקין מרחפין בין העליונים לתחתונים לשבש פעולת התיקון בהכלתה מעם העליונים לתחתונים. ומפאת זה שיבוש הסדרת הפילוחים אשר בפתח, נצרכת מעמכם שגיבות חכמתכם ושיקוף שכלכם הנסי מעם מלאכתכם. וזה היוקד מעם מלאכתו ומשמר זכרונו מעם גבורת עלומי קיפוליו והוא לרגלי ההר ותורתו מצויה באיתנות נתינתה מעם משה רבנו עליו השלום, זה הזכרון יתן בו רוח גבו להתפאר אל מול שליחותו ויוצב זה ארון הקודש אשר אל מול תפילתו כמראה הלוחות בידי משה בעצימותו וכוח ידו ותפילתו בו. וזו

שעת רצון לייחד כוחות השכל הנסי ולקדמה בו שלום וערבות ישראל כמצוות התורה והמוסר ושיבוח שילוח הקן על פי היסוד השלושים אשר שיעור קומתו נגבל ברום השכל הנסי ובמונים ממנו. וזה היסוד השלושים ישקף אצילות עליונים בתחתונים ויהדק נדבכי אמונת האדם בצלמו, צלם אלוהים. וזוהי שירת מלאכים צרופה ומזוקקה ותחזק כוחות האוחזים בבדלי רינתה ורננתה בס. וזה יסודי השלושים יאור מחשכי עלומי רקבון נשמתכם אשר ריח יאושכם דבק בה. וזה אשר בחלקכם יטוהר יסוכך ויבושם ויעפיל למרומי נשמתכם וייטב יסודות אמונתכם ואתם במעלה ההר אל מול עשרת הדיברים אשר בזה היסוד ניתנו ברידוד עומקם להיקבל בברכת שעת הרצון לגאולת הנפש מתוך זיקוקה להתפאר. ישתבח שם ה' בזה הפתח לזו הגאולה בזעיר אנפין מתוך נשמת היחיד אשר תאיר גאולת ישראל בכללותה. וזה סיפא יסודי השלושים.

31. העשירי למנין

ואני ביסודי השלושים ואחד ואתנו מדם ליבי להיפרע מעם חובותיי ואני בתחתונים. ואגידה בו צפונות ליבי, ואפרע ליבי מנקיונו ואשליכו מעימדי. וזה יסוד"העשירי למנין" ורוח תקנתו ונשגבות שורשו אשר בעליונים.

וזה מנין העשרה מאת ה' יתברך ישמר הלכידות אופן דופני התפילה להיטמע בינות לב נושא התפילה ובינות זולתו ובינות הרקיעים אל נקווה כל פרימות קפלי הגלגולים אשר בינות קהל נושאי התפילה ויעלה חוד הזדקרות שיורי התיקונים בינות האחד לתשעת זולתיו. וזה התקון המנין מעם פרימת ותפירת הספירות אחד מעם זולתו תתוקן בהווית ניכוחה והמה עשרה ואילך. וזיכוי הרבים אשר במנין ישאב תפילתם למרומים ויגבר כוחה בעשרה וזה כוח עשרת ספירות אשר על מעלתן וחסרוןן באדם. וזה כוח עשרה במנין יניע מעלות הספירות בחוזק איחודם. ובאם נפקדות האחד ואילך ולא יסתייע המנין נשירת הספירות בשעת התפילה כעלי שלכת מעצים ואין בהם כוח ההתלכדות לכדי אמירי הספירות. וזאת על אשר תפילה במועדיה ומנינה עליה בחיזוק עצמותה וביושרת נתיבה מעליה תתיר קל"ח פתחי שמים. וזה הקל"ח בעם תפילתה תהא כתקנתה על פי זיכוי הרבים אשר נתתיו בהיגדי עימד. ובאשר מנין לקדיש, זה הקדיש ינקוז שערי עליון ונתיבו שלום מעם נשמת עליו קדישו בהכרח וברצון המתפללים. ובאם בתשעה חוזקו בהחלשות רוחו צילו והוא בעליונים. ובאם במנין יעטפו זה הקדיש במעטפת טלית מלאכיו וימצא מנוח לנשמתו כפי רחם אימו. וזה בנזקקות העשרה לקדיש כי בו סוד יתירות הנשמה ואין בהיתרי הגידו. ואשר על כך יאמר במוחין נטעם בקידושו ובגביעי"ם יספרון בהיכלו. וזו בנטיית הלב תשפר מוצא התפילה ויקודש בה כל חי וקדיש עליו נשמת האדם עליו. וזו ממוכנות ההיכלים אשר בבר"ק המפתחים ושלמות יצוגה בעליונים. וזה אשר בכללותו יסודי השלושים ואחד והוא ערבות מנין לתפילה, ועומקו ונשגבתו לאין שיעור וינתן במועדו. ומברככם על תפילותיכם אשר מכוונת הלב וזיכוי הרבים.

32. שבח מזמורי תהילים

יבורכו המברכים ותאיר מלאכת הקודש אשר מפתח זה ונסכמה יבולינו בשערים ונמשיכה מלאכתנו ברננת המלאכים וזה **ביסודי השלושים ושתיים** מאת תורת מוסרי ואני בעליונים. וזה יסודי יקרא **בשבח המזמור, מזמורי התהילים** לעליונים. וזה שבח ספרנו הקדוש במהמורי הבריחה והמנוסה מאויבי הקלע אשר לדוד וניתן בו אל תוך כתלי בינתו אשר בניסי נשמתו והוא שמוט מכוחותיו ובינתו מלובן הלבנת פניו והוא במחשכים. וזו שירה צרופה וח"נה מעם דפנות אותיותיה, והצירופין אשר באותיות משבחים נשגבות אלוהינו ממעל ואופי פעולתו הנסית ולא רק מעם התחתונים. וזה בהיגדי אומר אלו ניסיכם אשר בתחתונים, בהשתקפות עליונותם בעליונים וזו ההשתקפות בד' מידות מראה ומשכך הדברים תבינון מאופן פעולת בינתכם הניסים אשר לאופק בינתכם הישרה מעם שכלה הישר, רקמת עור וגידי אותיות אשר בקדושת ספרם לתהילות עולם, בזה ספר התהילים, אשר כל הקורא בהם, נרקמות אותיות הבל פיו מתוך היגויים עולמות בהתחדשותם ומראות בהיקף מרחבם בעליונים ורומה ממנו. וזו הקריאה ואשר תפילתה בתוכה, תאיר במלאכים מלאכתם ואופן תצורת מלאכתם מפעולת נתיב היגוי האותיות ותשביח "מעשה תפארת" אשר הוא למרגלות "מעשה המרכבה" וישזורו הספירות אשר בד' מידות מראות בעליונים אשר בהשתקפות מהתחתונים. ואלו ד' המראות במימדי העיתים ומימד מקומם ואופק תצורת כפיהם למרחוק וזה המרחוק אשר באינסוף לו ידלדל אורו בו ויונק זה האור מתוך תצורת האותיות אשר בד' המראות. וכל אשר זאת יאמר וינתן בשעת רצון הקריאה מעם התחתונים. וזאת אומר בשלהי היותי בתחתונים ונשגבות בינתי נדחקה מעם כותלי המימדים, ומתוקף תורת מוסרי נשתלבה קריאת התהילים לעילוי נשמת ההולכים לעולמם. ובעת אני בעליונים אמחה זה מוסרי מעמדי ואדייק אופן פעולת קריאת התהילים מכוונה לשם השבחת אופן פעולת המלאכים וכל תצורת המראות הניבטים מעם אותיות הקריאה אשר קדושתם בה רבה. ולא תוסיף ולא תגרע מאום כלום לשם עילוי נשמת המת. אין זאת בכוונת הקריאה לכך. וזה ביאורי וביהורי מעם כוונת ספרנו הקדוש. וזה ספרנו הקדוש בסימן י"ט מעלות הקדושה שבו ואין בהיתרי לפרט מעם זה יסודי. ותכלית המקום ותכלית הקריאה מעם תשבחות ושיפור מעלות המלאכים על טיב פעולתם. ואלו פעולתם יקרנו טיבם בעליונים ובתחתונים אל מול מלאכת עבודת ה' יתברך. וזו המנוסה אשר לדוד מלכנו מעם צריו ואויביו, יאירו כיסופיו לאלוהיו, ואלו הכיסופים פרי עמל המלאכים ויצר כפיהם אשר לעליונים. ומשכך אתן ביהורי בנקודתו האיתנה לבני עמי. זהו ספרנו אשר בקדושה, אשר כל קוראו, ירחיב בו לבבו וכיסופו לאלוה ממעל ויחזק בו בטחונו אף כי אויביו וקמיו צרים על פתח ביתו וזה אויבו בראשית כוחותיו הלא הוא יצרו מעם מחשבותיו ולבבו. וזה הביטחון מעם הקריאה, ישביח מעלות אמונתו וטיב הלכותיו ומעשיהו בנתיב קריאת תיקונו אשר נחקק בנשמתו עת ירדה לתחתונים. וזה "מעשה התפארת" יגולל סלילת נתיבו ודרכו של דוד מלכנו מעם מנוסתו וכיסופו לזרועות אלוהיו, וזה יחוקק וייחרט בהיכלים "מעשה התפארת" בפרטיות נשמת האדם באשר לכיסופיו לאלוהיו. ואני מעם המרומים אברככם על קריאתכם והתכוונות מילותיכם מעם ספרנו הקדוש וזו הקריאה תרבה חסדים בתפארת המלאכים ותשקף בכם בתחתונים. מבורכים אתם בני עמי.

33. שירה מול שירת נשים

ומפתח זה הרקיע אתן ולא במשורה, תשבחותיי מעם נשמת, אל היושבים ברקיע, והם בהחלתו"ת ליבם וטיב לימודם משבחים אבני יהלומי ח"ן היסודות בכתרי האמירים אשר מעם לימודם ותורתם ומשבחים אלו היסודות באבוקות פלאי פיהם ואור יקרות על נוגה פניניהם. ואני **ביסודי השלושים ושלוש** אחתור במתן תשורות מוסרי לעמי ואשבח באופן פעולת **מזמורי השירה לאלוה** בתפילה וברון המועדים ובראשם שבתנו המלכה. וזהו הרון והללו אשר בו, בפתחי הרקיעים יסוב שזירת צליליו עם שירת מלאכים צרופה ונקיותה במעוז צלילי הרון המפיעים רוח מלאכים ומשבחים תהילת עולם אלוהינו. וזו השירה מרפאה מכאובים ותחלואים ומנתבה כוחה בינות מוצא המכאוב והתחלואה למוצא נשמת האדם ומחוללה מעם צליליה סדרי בראשית בזעיר אנפין מעם מורכבות גופו של האדם על ניסיוב דמו וכלי דמו ומשרתו מעם נשמתו אשר נוגה אורה יאיר מכתמי דמו וחוליו עליו. וזו השירה מעם עומקה ואופן פעולתה כסם בריאות האדם בידי רופאיו. וזה אשר כלי נגינתו בידי ובעם קולו ברינת אלוהיו יתן, אלו מעלות רינתו ורננתו יכווצון בו חוליו ויביא מזור עליו. וזו השירה, הלל ותשבחות לאלוה, תאחד שורות ישראל ותגביר ערבות ישראל בהם. ולא תמו הדברים באשר לא נתנו עומק שירת אישה אל מול קהלה. וזו מורכבות השירה אשר בצהלת קולה יעברון נשמות איש כל חי בקשב שירתה, ויהפכו בו מעלות נשמתו לחיסרון בחומריותם. ומהו זה החסרון? זהו חסרון התאוות הלב מעם צלילי קולה וכל אשר לה ויעוותון מחשבותיהם ויגבר בהם יצרם לחמוד תומתה והיא לא בקדושתה. וזהו בין השיטין אופן פעולת היצר אשר בעצימות כוחו יושב בינות קודקודי מוחותיו ומחשבותיו וישלח אש תבערתו אל מילתו וינציח בו באופן חותם שורש נשמתו חמדנות ומחשבות כפירה ותועבה לרוב. וזה טמון בסכנת צלילי הבל פיה העושים נתיבם ונישאים באוויר אל מוצא קודקודי מוחותיו ועיניו אשר בהם. ואין בכוחות נפשו ידחק זה היצר אשר ממאס יצרו עליו והוא מראה כבודתה אל מול קולה, וינצח בו יצרו וידחק כל מעלותיו אשר בעבודת מידותיו וכל רשפי אש תאוותו יודלקו בו ויבעירו בו נשמתו ותושלך ממנו כל נתיבי הילכותיו אל מול אלוהיו והוא בבערת יצרו עליו. וכל זאת בבהירות הדברים יתאוה מטעם כוחו של היצר אשר מושך בו ארציות ובהמיות נפשו להינתקה מעם נשמתו. וזה כוחו של היצר מעם קרבתו לנפשו יקרא **"שיון הבעלות"**. ובשל כל אלו הדברים יצרך האדם יחזק בריחי נשמתו בו ויאזק נפשו אל נשמתו ולא יתנה בעמידת ניסיונות לרוב ועל אשר לא תוכל לעמוד באלו הניסיונות וזה מבחינת לא תשים מכשול. ומול כל אלה הדברים, זה שכלכם הישר באומר חכמתו יאמר: הלוא זו שירה מרפאה ומזורה בתוך צליליה, על שום מה יגזול זה היצר תבנית רפואתו ממנו, על אף שירת אישה היא? ואני זה העומדי בהיכלי אומר בהיגדי רק זאת: שובו אחיי להתכנסות פנימיותכם ורפאו בקדימות יצרכם עליכם, כי הוא אבי התחלואים עליכם והוא מככם בעצימות עורמתו וישחק בכס בגופכם ובנשמתכם. וזו שירת נשים ריפוייה אינו מעם כיוון פעולתה יען היצר שוכן בה בתפארת זרועותיו ומקנן בה ביצי תחלואתו לרוב. וזו השירה מעם יגונה ותחבולות היצר בה. ידע כל איש על אף אופי עבודת המידות בו לתפארה ולנשגבות הבינה, באשר לקול אישה וכל אשר בה, יצרך בכפילות מונים לסלקו יצרו ממנו. ומשכך מוטב לו ירחק מזה הדבר בכללות הדברים ולא יצרך ישעבד נשמתו ליצרו. מבורכים תהיו מעם שירתכם והללכם את אלוהיכם.

34. הגינות האדם כעוגן לעבודת הנשמה

וזאת אשר רוחי בבית יוצרי והתאוות ליבי ל"נש"ח" בעליו אשיבה. וזו תקומת הלב מעם העליונים ואני באשיב לימודי ותורת מוסרי לארציות ייטב לי בהיכלי ואנח ראשי מעם "אבן הבוצרים" ביודעי אופן תיקוני במעלות רוח העליונים ועל זאת אתן **יסודי השלושים וארבע** מתורת מוסרי ואני בעליונים. וזה היסוד ינקב מוסרי כליות האדם בו וימצא בו אבן הפינה להנשיר מצפוננו מעליו וזה יסוד הגינות האדם כעוגן לעבודת הנשמה הלא הוא תיקונה. וזו ההגינות וזו היושרה מעם האדם תיצרך אופן דיוק פעולותיו מתוך ערנות חושיו אל מול שורשי נשמתו ושמרנות אלוהיו בתוכו מתוך עול מלכותו עליו ונגזרת מידותיו שזורה בה. ומתוקף אלו הדברים וביודעי כי אין בהם חידוש כלל וכלל והרי זהו יסוד היסודות לו לאדם אשר יקרא אדם בעולמו אל מול מועצות התחתונים ומועצות העליונים. ומאלו הדברים אשר בהירותם וברותם ידועה לכלל אתן חידושי מעמדי ואני בנסתרות אבן הבוצרים אשר בהיכלי **ומשענת אברות מסדי** עלי. וזו היושרה הנדרשה בקלות פעולתה אל מול הזולת אשר לצידיו ואל מול אלוהיו ותקנות חוקיה ידועים משכבר הדורות. זו היושרה וההגינות הנדרשה מעם אדם אל דופני פנימיותו, אשר בעיתיו יבקש ידבק אל זולתו ויחוש מירעוד להביט אל תוך פנימיותו כי בזרות לו ולנשמתו. יען יצרו נתיישב בתוכו וכבש מתוכו כל חלקה טובה באשר היא, ומכאן ירעד להביט אל תוכו כי אינו שלו הוא, כבשו ממנו יצרו וקבע שם ביתו ואין בו כוונת תזוזתו כלל וכלל. ומשכך הדברים ירחק האדם מעם פנימיותו מאופן זרותה אליו וידבק אל כסות גופם של זולותיו אשר סרח נפשם הבהמית יוקדת מעם עור גופם. ועל זאת אשר כבשו היצר מתוך פנימיותו ויצרי חבריו כבשוהו גם הם נותר האדם מעם יצרו ויצרי חבריו במרחבו ולא ייטב בו הדבר וילך וירחק מעם פנימיות נשמתו הזועקה להצילה מעם יצרה. וזו הזעקה תינתן להקשב מעם פנימיותה באם יוכל האדם לנתק בתחילה כבלי יצרי חבריו אשר נמשכים ליצרו אשר בתוכו ומעבים ומשלישים כוחם להתרבות בו ובחבריו בכללותם. וזה הניתוק יצרך תעתיק שינוי מהות הוויתו מעם שורש השינוי להתהוות, אשר בהמשכו והוא במנותק מכבלי יצרי חבריו, יחובר זה השינוי במהותו לשורש נשמתו אשר במדרגת ניתוקו בשני יצרך ינתק יצרו ממנו וזאת הניתוק יצריך שילוש כוחותיו עליו וחיזוק רום רוחו ונאצלות ספירותיו עליו ובתוסף לחיזוק חלקי ניצוצות נשמתו המתוקנים אשר בעליונים והמה יטעינו כוחותיו ושורש כוחות נשמתו להיפרע מעם יצרו ויבוא שלום אל כליו. ותכלית כל אלה הניתוקים אשר ביסורי הנפש המה, ובהגיע נפשו אל סיומת נתיב מסלולה אשר באורכו אינו בטיב סלילתו ומהמורות רבות עליו ולצידיו. או אז יצרך להביט אל תוך קרביו ויעש בדיקת חמץ כליל ערב סדר פסח עליו, ויפעל חושיו במלוא עצימותם להיבדק פירווי חמצו אשר החמיץ מעם ראייתו ובשבעת קני ראייתו אשר בבריאתם יצליל ראייתו בקרבו ולא יפסח על פירור חמץ אשר קוצו של יי בו. ומשיתם זה הנתיב או אז יחל בנית כליו בפנימיותם וייסד אבני אמונתו וכותלי עבודת בית עול מלכותו עליו ויבן גגו אשר עליו להסתירו מעם כובשי פנימיותו אשר בנפשו וזהו יצרו ויגלף מפתחו אל דלת פנימיותו ובעיתיו יסככו ויטהרו יען יתאם בריחי דלתו ולא יכבשהו עוד. ובראשוניות זה בנית הבית הפנימי וכליו הפנימיים יצרך שומר סף דלתו עד ישוב בטחונו ואמונתו בה'. וזה שומר הסף יהא באיתנות דלתו מעם תפילותיו והתבודדותו מעם טבע הבריאה וניסי הבריאה אל אלוהיו ממעל, אשר יחזקו מעם פורענות יצרו עליו וישגיחו ויחזקו ויקרבו אליו מתוך עבודת ה' ויראתו מתוך שמחת הלב או אז ינצצו בו כליו בפנימיותו ואלו הכלים יורחבו בעיתם וייתן בתוכם לימודו ומוסריותו ותצדק בו דרכו. וזו שמחת הלב ויסוד הגינות האדם כעוגן לעבודת הנשמה. מבורכים אתם על כליכם ועל עבודת ה' אשר בתוך פנימיותכם.

35. הבא להורגך השכם להורגו

וזה על כן אשר היה בהיתרי להיגדי ואני מעם היכלי משבחם ביראת ה' אשר לשמו. וזו תרועת ההיכלים אשר יצפון מעם הפתח אשר להיכלי ויותר בהם מראות תחתונים. וזו משימת שומרי ההיכלים אשר על ליבם לב פעולת הפתחים והמראות. ומשכך נסתמנה בנו המשך מלאכת היסודות אשר למוסרי ואני **ביסוד השלושים וחמש** אשר לפורעו מעל היכלי. וזהו היסוד "**הבא להורגך השכם להורגו**". ומזו תבונת ההיכלות אין בדעת היושבים בו ללמדכם תורת מלחמות או סיפורי גבורה אשר בליבכם. וזו אינה מתכלית יסודי כלל וכלל. וזה היסוד יעמק פיסת כתבי אשר בהיגדי מכיוון פעולת המשכים ולא מכיוון פעולת הבא. ואשר נפשו מאוימה מדוע זה יצרך להשכים, יען עד יבוא השחר על מנת להורגו? ומזו נקודת מוצא הדברים יבסס היגדי עומקו אשר בתכלית היסוד. וזה יסוד ייסוב סביב עבודת הבורא ישתבח שמו. על אשר ישכים האדם יען משחר נעוריו ועוד מינקותו עת באה נשמתו בגופה לתחתונים ישכים קום ולהרוג זה יצרו האורב להורגו יען לנתקו מעם נשמתו על כל סך חלקיה, ועל זה אשר יאמר "השכם להורגו" משחר נעוריד בוא בגרותך, מעת תעמוד על דעתך ועול מלכות שמים עליך השכם להורגו זה היצר אשר מאיימך. והכיצד תהרגו? ותהרגו מעם תפילותיך אשר כוונת הלב בתוכה, תהרוג מעם מצוותך להדבק בהם ולעמוד בתקנותיהם אשר חקוקים בשורשי נשמתך. תהרגו מעם עבודת מידותיך עליך לא תיסח דעתך כהוא זה מעם עבודת מידותיך יען עבודה אשר בקודש היא, להתיירא מעם יוצרך ולא מעם יצרך. תהרגו מעם כלי אמונתך אשר בתוכך. ותיישב זה הכלי האמוני במרכז לב ליבה של נשמתך באופן הראוי לאורה אשר מאיר זיו פניך ונוגת אורה דבק בעורך להתברך. תהרגו מעם הבל פיד להרבות בתשבחות ה' יתברך ולנהוג בזולת, בהבל פיד כבן מלך בדברי נועם ועדנה הניגרים כדבש מלכות ממוצא פיד. תהרגו מעם פשיטתך אשר בך יען האור הפנימי אשר על נשמתך ההולך ומתפשט מעימה אל אור זולתך ומשיקים אלו האורות ותפארת מלאכת הקודש בלב אורם. תהרגו מעם רצונך לפאר שם ה' בהלל, שבח, והודיה על אשר נתן בך חיים והפיח בך נשמתך. וזו מאוימות היצר על הנשמה נרמזת: **ה ב א = 5 + 2 + 1** סה"כ שמונת חלקי הנשמה. וזה היצר אשר מעם תכליתו להרוס אלו חלקי הנשמה מעם כוחו. ובזה היסוד "**הבא להורגך השכם להורגו**" האותיות **ו ב ו = 6 + 2** מרמזים על שמונת חלקי הנשמה. ובזה עומק יסודי השלושים וחמש, זו העבודה הפנימית שבתוך עבודת הבורא אשר מצריכה מוקדמות פעולתה למען שלמות עול מלכות שמים עליך. וזו השלמות יען מתם (תמימות) עבודתך את ה' והיצר רחוק ממך. ובאם תצלח להורגו צלחה בך תם עול מלכות שמים עליך. וממקום הימצאי מברככם בני עמי בזו השכמת העבודה אשר תיטיב בכם עבודת ה' יתברך. וזו השכמת העבודה תצלח בעם שכס אל שכס ייטו איש אל מול זולתו במלחמתם אל מול יצרם. וזה **ה ש כ מ = 4 + 2 + 3** הנשמה על סך שמונת חלקיה וכסות גופה בה (סה"כ 9). מזה השכם יהיו כלי מלחמתו מול יצרו. מבורכים אתם.

36. מלבושי האדם

ברק הדברים אשר נעשים בהיסח דעת האדם, ימולאו ספרי חכמים אשר חכמתם מתורת ישראל או מחכמת העמים. וזו ענוות הצנע לכת עם ה' יתברך, מקושרה בישרות העניין אשר בהיסח הדעת. ואני ממקום היכלי ודעת העליונים עליי, אפרטה בך משנת יסודות תורת מוסרי. וזה **יסוד מוסרי השלושים ושש** יסוב מעם תשימת לב **האדם אל מול מלבושיו** הלא הם: מחשבתו, הבל פיו, ומעשיו. ובאומרי היגדי לך באלו הדברים ופשר עומקם עימדי ואני במבוכת ליבי על אשר ידע האדם ממקום הימצאו עומק תבונת מחשבתו אשר מיילד דיבורו ואלו מילדים מעשיו, וכל אלו ירעשו ויחרדו עולמות בעליונים, ולא תדע נפש האדם אשר בארציותה אופי שפעתו על עליונים ואף על תחתונים. וזאת מעם ה' יתברך "שימור הלבונה" יען יפתח בו באדם שיעור קומתו וגדלות נפשו ואצילות רוחו ורוממות נשמתו על פי אלו המלבושים. אשר באזיקתם אחד לאחד ידחקו ממנו עבודת יצרו עליו. וזה עומקם יבוהר בכס בזה היגדי. מחשבת האדם מהרהורי ליבו ומהות תיקונו ישגרה אל מוחותיו אשר בפנימיותם יחולקו בו מוחותיו בדעת ומוחותיו בקיפלי הדעת. ואלו תכניו אשר בקיפלי הדעת עצימותם גדולה ממוחותיו בדעת. ואלו בעצימותם ישגרון בו מערכת מחשבותיו בעצלנותם וריקנותם יען יצרו חבוי בהם. ואף כי במוחותיו אשר בדעת ידע כיוון מחשבתו, זה הכיוון יסולק מעם עצימות כוח היצר החבוי בקיפלי הדעת. ואלו המחשבות העצלות והריקות ידברו בו דברי בלע וסרק ואף בחטאת לשון הרע ויובילון אל מעשיו שאינם לתפארת נשמתו. ועל כן יאזקם אלו המלבושים אחד אל משנהו ויגנם מעם צנעת לכת מעם אלוהיו ולא תותר כניסת יצרו בו. וזאת אשר אמירי בהיגדי, אשר היסח דעת האדם וחסר בתשימת הלב ממקור יצרו אשר בקפלי הדעת במוחותיו בחציותם. ועל כן זו תורתנו הקדושה אשר עיתי מצוותיה במדויקות מאלוה תטען אלו המלבושים בגדרות תקנות המצוות ולא תותר בו דעתו בבדידותה על אשר הכניס בה צנעת הלכת מעל אלוהיו ושימרה בו ערנות חושיו אל מול תקנות מצוותיו אשר עליו. וזה יסוד המלבושים ילקח כוחו ואופן פעולתו מעם ספירותיו אשר נגזרותיהם עליו באופן פעולת שכלו רגשותיו ומנהגיו מעם אופיו, אופי לידתו. וזה האדם אשר יקפד בסדר יומו על פי עיתי תקנות המצוות, יושפע שורש נשמתו מהם ויחלוק מעם נשמתו אל מוחותיו "שער הרחמים" למלבושיו וזה השער יגינו עליהם. ואלו המלבושים: מחשבה, דיבר, ומעשה יהיו יסוד לעבודת המידות ועבודת ה' וירפדו בו תיקונו לטובה. ברוכים אתם.

37. גיזום הענפים ובירור העלים

תהילת עולם נקנית בסבך התיקון אשר מתוכו ישברון כלי ילדותו אשר קנה בבית אביו ולא ישמשון לתכלית תיקונו. וזה גזם ענפי בית אביו אשר על שכמו יתנו לעולה במסד תיקונו ובאורח הליכותיו. וזה **ביסודי השלושים ושבע** יקרא **"גיזום הענפים ובירור העלים"** לשבח פליאת תבונתו עת ידע מה ינקתהו אימו בעוללות ינקותו ונזרם בדמו להבנות בו אופיו ודרך תכליתו בעולמו. וזו מלאכת בירור העלים על ענפיהם תצרך שיאור נפש ורוממות רוח להעשות זו המלאכה מעם נאצלות הכלים ולאורה ובהיקפה מצוות כיבוד הורים להשתמע ולהתיירא מעימה והיא על כל אשר תקנותיה עימה יצרך בדקדוק מהלכי מחשבתו וימצא הנתיב בו יאספו העלים והענפים אשר שימרו טריותם בעודו ינוקא אשר אינו עומד על דעתו ושימשוהו בבגרותו ותחת חופתו, ויקחם עימו בזה נתיב הילכותיו ואהבת ה' במעוזי ליבו. וכל העלים וענפי הזרד אשר יבשותם או רימה פגעה בשלמותם ינחם מצידי דרכו ויאספם לקבורת עולם. וזו מלאכת בירור העלים והענפים תידרש עצמות חושיו אשר אור נשמתו מאיר בהם. ואין בזאת די. אלו הענפים והעלים אשר על טריותם וצבעם בהתחדשותם ומחוברין הם לגזע אשר יונק משורשי שרשרת האבות, הלא המה אבותיו. יצרך ידקדק באופן חיבורם אל זה הגזע, באם אין רופפות החיבורים בהם. ובאם כך יעשה מלאכתו במחשבת אבותיו ויסק מכליו שלו על זה החיבורין לחזקם מעם עצמיותו אשר מתוך כלי אמונתו ואומנותו ויחזק אלו הענפים מאצל בית אביו, והוא בביתו לאחר חופתו, אף בשנים. וזו מלאכת החיבורין תמזג תיקונו בו בתיקון בית אביו להבריא בו עבודת מידותיו ותיקשר נשמתו לנשמת אביו. ואלו הענפים אשר נדרשים במלאכת החיבורין, אלו עדות לחלקי שורש נשמתו אשר טבועין בשורש נשמת אביו ובהיזקקות תיקונם וחותם תיקונם בו. וזו "חוכמת הנולד בו" במדויקות בירור העלים והענפים אף בדוק אבקם עליהם. ובכל זאת המלאכת ידרש מעם נשמתו להדבק מעם מצוות כיבוד אב ואם וזו הדבקות תאיר בו מלאכתו בתבונת השכלי עליו, אשר יכוונוהו כליו שזו התבונה תינק עצמותה והתרחבותה מעם אור וזיו נוגה נשמתו ותגינו לבל הכשל במצוות כיבוד הורים, אשר הדרתה מעם כל התקנותיה יאריכון ימיו. ומברככם שבזו מלאכת בירור העלים והענפים לא יעלה בכם צערכם על הוריהם ותיטיבו לכת עם אלוהיכם והוא ינתבכם בזו המלאכה. מבורכים אתם.

38. אוסנע"ת מלאכים

וזה ישועת ה' כהרף עין, תבוא, ונתברך בה בעת "עיתות הצוקים" להיפרע מעם חובותינו אשר בכללות חובת היום, חובת השעה, וחובת המועדים, אשר כל אחד מעיקרו בשונות האחר. וזאת אשר יוצרי בברכת היכלי ואתן בכס יסודי השלושים ושמונה והוא מרום בינות הרקיעים אשר בינות שלישו לרביעו. וזהו יסוד "אוסנע"ת מלאכים" ובריבו תשורתית לכם בני עמי אשר ימשוך כתבי גדולים מעם תורתם אשר בישומה ושיבוחה על יבולה וטיב גידולה בעליונים במונים אשר בתחתונים. וזה הפתח יצרך מענהו ותכליתו לאלו הכתבים אשר יורדון מזה פתחי, אך אינם ברשות מרכולתי בלבד, ומעם כתבי חכמים בתשבחת ותפארת תורתם והם בעליונים מכתרים כתרים לכתביהם אשר בתחתונים. וזה הוא מעיקרו בשונות האחר חובת היום, חובת השעה, וחובת המועדים יען חובת אלו הכתבים אשר בצפונות כתיבתם ובבהירות ביאורם משולבין מעם בעליהם יורדו מזה צוהר הפתח אשר נתן בנו יתברך וזו חלוקת חובת היום, חובת השעה, וחובת המועדים מעם אופן הכתבים, דחיפות צפונותיהם, טיב כתיבתם, מעמד כתיבתם, ושניות לימודם מעם התחתונים. ועל כל אלה הדברים, יובן זה יסודי מיסודות מוסרי ואני בעליונים והוא מוסרי מעימדי אשר אפנה תכלית הפתח לשימור תורות גדולי ישראל אשר בהיכלי ויורדון אלו כתרי כתביהם ויקשטון בהם לימוד הח"ן על פי ספירותיו, לימוד המוסר, ולימוד תורת ישראל על פי משנתה וגמרתא ואף נרחיבן לפרקי אבות ולעוד ענפי תורתנו הקדושה להתברך, וכל אשר יאפשרנו כלי כתיבתך, וזה הפתח וזה החיבורין מעימנו למשיכת ידך אשר מתוך שמיעתך ניבטת. וזה רוח דברי היגדי אשר ביסודי, וזהו מן התכלית אשר בפתח למוני תכליותיו הרבות, מכפי שיעור הבנת שכלכם. היסוד "אוסנע"ת מלאכים" בספרתו השלושים ושמונה. ומשכך הדברים אתנה ואבהרם בכס זה המלקוח אשר מהיסוד.

א ו ס נ ע" ת מלאכים

אמת וסוד נתן עליונים לתחתונים.

ואלו המלאכים אשר בהיתרם נפתח בנו זה הפתח. ועל כן ירצו אלו גדולי ישראל וחכמינו אשר בהיכלי יתנו בכס כתבי תורתם אשר בעליונים להתברך בהם עמנו אשר בארצם, ציון קודשנו. וזה החיבורין עליונים לתחתונים יפאר שמו בתחתונים מאלו הכתרים אשר נתהדרה בהם תורתנו הקדושה. מבורכים תהיו.

39. קשיות הלב אל מול פעימותיו

והוא ה' יתברך צור ישענו וגואלנו ומישגבותו איתנה וגדולה מאיתנו. והוא אשר יתן בנו סימנים להתברך מעם מדוייקות נשגבות כליו. וזה מועד-יה אשר מתוך הפתחים ישכר בינת הלומדים תורת מים חיים להתברך בה. ואני בעליונים אתן יסודות תורת מוסרי ואני **ביסודי השלושים ותשע** לתפארת עמנו היושב בציון. וזה יסוד **קשיות הלב אל מול פעימותיו**. וזה היסוד בתכלית השערים התחתונים אשר מפאת רצונם להנצח מעם עצמיותם, משוחררים מפתחי נקביהם תאוות היצר, והוא בשלו עוטף הלב באטימות מסוגות והשגות החומר ומפרידין בינות ארציות הלב לפעימות נשמתו אשר מתוך רוחניות נאצלות הנשמה עליו. ובסוד אלו פעימות לבבו טמונה עומק נשמתו, אשר על קצבם למדים חוזקות נשמתו. ובהיגדי אשר על כתבייך מוסרי לך היגדו בשם אומרו רבנו בן איש חי אשר לימדנו בהיכלים נ' מינין פעימות הלב וכל מין על פי תצור"ת נשמתו אשר מאלוה נחצבה. ואלו הפעימות ילמדון על בעליהם, טיב תורשת גופם, טיב הילכותיהם, טיב אורם אשר בתוך דמם, טיב הילכות ארץ בהם, טיב מוכנות היבלעות הכעס בתוכו, טיב שמיעתו, טיב הבנתו וטיב חושיו להפעל מעם מראות הלב. ועל כל אלה תנצח נאצלות רוחו אשר טבועה מעם פעימותיו. ואלו פעימות הלב מעם ה' יתברך יגונון מכל יצר אשר עליהם ולא יושפע קצבם מעימדו. לא כן הלב אשר בארציותו ובאופי רוחניותו ידבק בו היצר להקשותו מעם אלוהיו ומעם זולתו. ומתוקף כך תושפע קשיותו אל מול אופי פעולת פעימותיו, בדרגת משניות היצר אשר על ליבו. ומזו המלומדות תעלה התובנה אשר בנשגבות עליונותה ניתנת בזה היסוד על אשר רכות הלב תביא יצרו עליו ויסגרו מכל פיאותיו אשר ברוחניותו ובארציותו הרכבו בחומר ותושקף זו הסגירה מעם פעימותיו. ומה זו הסגירה, סגירת הלב מעם היצר? הלב אשר הוא במרכזיות כסות הנשמה הלא הוא הגוף הגשמי המתכלה, אשר מוציא ומביא דמו וחיות גופו מעימו ובאלו פתחי זרימת דמו ממנו ואליו ישלוט בו היצר אשר נלבש בהתמזגותו לדמו ויפריע פעולת לבבו וזהו ישקיפו על פעימותיו. וזה אשר בארציות עת כעסו וחרון אפו עליו יחריד לבבו אשר בו. ובאשר לרוחניות ולנשמה אשר בו, זה היצר יפעל מקום מושבו בלבבו, יען רוח הלבב המנותק בזקיפות הגו, יערים בו היצר להשביח בו עצמיות "האני" ולאטמו מעם אלוהיו ועבודת אלוהיו. וזה "האני" יכניס בו קשיחות וקשיות הלב אשר יתן בו עבודת ה"אני" ממקום מקדשו וידחק ממנו עבודת ה' אשר עליו. וזו עבודת ה"אני" תרפד פעימותיו ותטיל דופי מעם קצבם וכל טיב אשר נתלה מעם פעימותיו ישחק מעם מלוכת ה"אני" על ליבו. ואלו רישומי פעימות הלב על קצבם ירשמו בעליונים ויעידו במ טיב תיקונו אשר על נשמתו. ומשכך הדברים וזו העדות מעם עליונים על רישומי פעימותיו, ידע האדם נשגבות אלוהיו אשר צפונות ליבו רשומים אצל אלוהיו. וזוהי עבודת הלב תעיד אופיו ודבקות האדם באלוהיו. וזו אשר יקרא מילות "על לבכם" אשר בנדבכי עבודת ה' יתברך. וממקום הימצאי אברככם על עבודת ה' מעם לבבכם אשר בצחות ובנקיות כוונותיו. מבורכים אתם.

40. לימוד הזכות על כל אדם ואדם

וזו זמרת מעם היכלי עת נשלימה מ' יסודות מתורת מוסרי ואני בעליונים. וזה **מוסרי הארבעים** יעיד שבועת עולמים בין מסד ארץ לשמי מרומים. וזה היסוד יכון בלב כל איש בישראל וישביח פועלו מעם יצרו לרומם רוחו ונפשו מעם ארציותה. וזה **לימוד הזכות על כל אדם ואדם**. וזו מעלה אשר קירבה מעם היכלות עליונים ורצותה מעם רצון האדם להתייגע מעם מחשבות זרות אשר במסוכנותם יבולע לו מעם היכלות בדין. וזו מעלת "לימוד הזכות" תשפר בו קרביו ותהילת עולם לכתרו מעם ספירתו העליונה ואריכות אפיים למרגלות ראשו. ובאשר נעמקה בזה היסוד ונתיירא מעם בוראנו כי נתן בנו אותות לרוב ומופתים אשר בארציותם להבחין מעם רצוננו להזדכות בריבוי זכויות לזולתנו ולפארם בו אף כי שיבור כליו בין עיינו בהנפצם אל אדמתו, אדמתנו. וזו המעלה ביכולת עומק יופיה אשר בעמיקות הספירות ללכד אלו השברים על ניפוצם ולהשיב הכלים לבעליהם מאופן התלכדותם ובעטיפתם המחודשה להשביחו מעם ליבנו אל אלוהיו ולהפיצם ברבים כמשל בהאדרתם, ומשכך ידע מלכד השברים שלא ינופצו בשנית. וזו למידת הזכות בפני השובר ובפני הנוכחים תעמיק בו אחיזת כליו מכיוון הלב ותעמיק אמונתו אשר בהם ותשיב בו מבטחו מעם האדם ומעם אלוהיו לפאר בו קדושת יתברך. וכל זאת מצד שובר כליו. ובעם נעמיק זה היסוד מצד לוכד השברים לידי לכידת כלי חברו נדע מהי זו מעלתו ומאין מי נביעתה בו להשיב כלי חברו בנקיות לכידתם. וזו מעלת התובנה אשר באדם בשבחי ה' והודיות לאינסוף הבורא אשר מביא לפתחנו שליחו למכביר ללמדנו אופן בריאתו ואינסופיותו בזעיר אנפין על מול שיבור הכלים בינות אח לרעהו. ובעת תובנת האדם הטביעה חותמה בשכלו הישר בקטנותה ובשכלו הניסי בגדלותה להבין כי הכל מאיתו יתברך אף כי הרע מרעות ויתן זו השליחות מעם זולתו אליו להרע בו יען יפקח עינו נגזרת השיעור אשר מהרע להרע בו ילמד זכות על זולתו כי שליחו של הבורא הוא להתיירא מעם גדלותו האינסופית. וזה לימוד כף הזכות מעם מעלת האדם הינה במשניות פניה "יכון יסוד עולם" על שרירות הלב ועקימת העורף אשר נסתם בו הגולל על יצרו המיושב בהם, עת לימד זכות על חברו. וזו מעלת האדם להשביח גדלות יתברך אל מול קטנות האדם ודרך מוצא מגרעותיו או מעלותיו אשר נמשכות בחוזק משיכתם מצידהם בינות השכל הישר לשכל הניסי. ובאם מוצא מגרעותיו או מעלותיו משכלו הישר סכנות אריבת היצר עליו המחזק בשביו את ה"אני" לשלחו בו בשעת דחק זולתו עליו. ובאם מוצא מגרעותיו או מעלותיו משכלו הניסי כוח יצרו בקטנות עליו יען ייטיב הקשרו מעם בוראו על אשר שליחו הם מעם אלוהיו ולא ידחוק בו היצר להערים עליו מעם ה"אני" אשר בשביו. וזה השכל הנסי יוכר חוסנו במועד דחיקתו ובמעלת חוסנו במונים מעם השכל הישר ויצרו אשר בו. ומשכך לא תמה המעלה מעם האדרת בוראו בלבד. וזו מעלת לימוד הזכות תשפיע מעם עתידו של שובר כליו ותרחיקו מעם יצרו לשבר כליו כבראשונה בינות רעים אחרים אף חדשים. ומכאן למדים אנו שמעלת לימוד הזכות מסייעת בתיקון השובר ובתיקון הלוכד אלו הכלים. ובדרגת הארציות זה לימוד הזכות ימנע כעסים ומדון, לשון הרע, הלבנת פנים, חרון אף, ובדרגת הרקיעים זה לימוד הזכות ימנע מירעוד ההיכלים. וזה לימוד הזכות יעיד על מלמד הזכות, על טיב מידותיו, ומוסריותו אשר בפנימיות כליו וזה לימוד הזכות ישפיע על תיקוני זרעו ותיקון אבותיו. ובעומק העומקים ידע האדם שלימוד הזכות ביחיד או ברבים ילכד שברי תחתונים במעילי אפיו וישמר פי מעילו בעליונים. ואני ממקום הימצאי וכל יושבי היכלי נלמד זכות על ישראל היושב בציון ולהאדיר שם ה' בתחתונים. מבורכים תהיו.

41. צל יחוסי השמ"ד

ואבהר בך ציורי בעיני רוחך להתברך מזה **יסודנו הארבעים ואחד** להשמר מעם **צל יחוסי השמ"ד** אשר מקופלין בצידי נתיב תיקוננו ואין בנו מיראתם, יען אין יודענו מקיומם. ואלה יחוסי השמד נשמרים מעם עקיצתם לשעת יבול זרעי היצר באורך גבולי התאוה ומנתרים עקיצתם להיוועש ממקום נסתרותם. וזר קינוניהם ממעל ספירת הכתר למרגלות עורפו ברום מושב מוחותיו הנזיקים מהם בראשוניותם. ואבהר אלו הדברים אשר בעם שמירת לשון הרע מעם מידות האדם להרע בו תיקונו וצפיחית דבש לשונו נרחקה מעם גודל מידותיו, יחפון זה "צל יחוסי הש"מד" לשונו מעם ידיו הנשלחות למרחוק וילקט לשונו בצירעת עקיצתו ויאבד בו שיווי משקל לשונו ותאבד דרכה מעם להגנותה עד תגרום זו הלהגנות מיתת מי אשר על לשונו מתוך עומק רעלו אשר בעקיצתו של זה "צל יחוסי השמ"ד". וזה תוקף הדברים באמיתות מיתת הנלהג אשר ברותו מעם הלוהג ואין קיצין יחדיו מתוך ד' אמותיהם. וזה אשר מעימדי יסודי הארבעים ואחד להשמר מאלו המזיקין המתקבצין להרע מעם שורש חטא לשון הרע. וזו שמירת הלשון באופן יסודיות צחות הלשון מעם חיבוריה השניים אל חך פיו אשר יחובר לגרונו ומיתרי קולו, יבער ממנו זה המזיק ועומקו מעם שמו אשר מתוקף תפקידו מצד הסיטרא אחרא להוביל הבל פה על אותיותיו ומילותיו של המוציא לשון הרע ולשאתו בינות האוויר ולהטמיעו עד להחרד ופגע בגוף ונשמת הנלהג עליו. ובינתכם לא תדע אופן תוקף העמקת פועלו של זה המזיק אשר מחריד עולמות אלוה ממעל וישפך בערת ושריפת מילות לשון הרע על גוף הנלעג ומכך הדברים יוטב לו לאדם יישמר נקיות וצחות לשונו מאופן החמרת פעולת לשון הרע מצד זה המזיק ויפקוד עקיצתו ממנו. ואין בהיתרי פירוט זה המזיק "צל יחוסי השמד" מפאת עומק נסתרותו וחומרת הזקתו. וידע האדם שאין הקלת ראש באופן הוצאת אות אחת בבדידותה מהבל פיו יען מזיקותה קשה משאור לו לבינתו. וזה היזקו מעם הנלהג ובאשר ללוהג לשונו ברעותה, יטביע זה המזיק חותמו גם בו. וזו **העקיצה תביא צעקתו** אל מול בורא עולמו יושיעו מעם פגעי פיו ולשונו מעם גופו הגשמי יען ניתרו בו עקוצים לרוב משל להגנות לשון הרע אשר היתה בו כמנהג יומו. וזהו "צל יחוסי השמ"ד"

ש מ ד = שיעור מעשה דיבור.

ש מ ד = שמירת מידת דיבור.

ועל כן האיש אשר לא ילמד שיעור הדיבור ושמירת מידת הדיבור, יביא שמד על רעהו, נושא הלהגות ולשון הרע מעם הבל פיו. ומברככם על מידת לשונכם וערנות בינתכם וחושבים אשר עליכם לא יבגדון בכם מעם חלקקות הלשון והבל הפה אשר עליה. מבורכים תהיו.

42. גמילות חסדים

וזו שעת המחילה והסליחה, וטיב מחלצותינו אשר עלינו ולרומם ראשנו לאלוהינו יתן בנו מחילתנו. וזה **יסודי הארבעים ושתים** מתוך תורת מוסרי להחסד מעם יוצרי ואני בעליונים. וזה יסוד **גמילות חסדים** להבהיר בהם אור נשמתנו להתן בו ניצוצות אור חסדיו עלינו ולהגמל בהם חסדי רבים. וזו גמילות החסדים מעיינה מבורך ומימיה מפכפכים בטוהרם וזכותם. ושיעור גמולה בסתרים ארוך מעין שיעור. ובזה היסוד נעמיק גדרות המצווה ואופי תקנתה מעם העליונים. גמילות- מרמזת דרכי המצווה להתהדר בהם ואין בנתיב אחד מפגשו בשני. גמילות- לגמול מטוב ליבך לזולתך מעם חסדיך אשר בך. **גמילות-** לקצור חסדים רבים **במגל** הגמילות ולהתברך יבולך שופע חסדי אמת. גמילות- לגימות חסדים בפיך מעם מי מעיינות טהורים, ממעין החסדים. גמילות- ג' תלמים יהלך בהם האדם הוא בינות רצונו, הוא בינות זולתו, והוא בינות אלוהיו. ויקרבון אלו ג' התלמים מעם החסדים, חסדי ה' הגומל אותנו, חסדינו אל מול זולתו. וחסדי זולתנו מולנו. ולא תמו אלו הנתיבים. ובנתיב אשר עומקו מהעליונים יצרך האדם יגמול חברו מקהלת חסדי זולתו ויאיר בו נתיב שפעו מעם עצמיותו ולא יצרך חסדי זולתו בתוכו. ואלו החסדים מה טיבם ?

ח ס ד = כל הסח עם ד' אלוהיו ומשפך כאביו אל מול בוראו, יגמלו בוראו מעם מדוייקותו
האינסופית בחסד שמים עליו, מתוך אשר **חס** עליו אלוהיו.

ח ס ד = זה החסד מעם זולתו יבוא, אשר הוא שליחו של ה' יתברך עת **דחסה נשמתו כאבה ויגונה**
בה וביקשה חסדי שמים עליה.

ומשכך הדברים תרומם הנפש קרנה אל מול החסד הנעשה בה ותוקיר שפעו עליה יתברך. ואלו הדברים אשר בעומק פשטותם. ואני מעם העליונים אוקיר עומק זה החסד והגמילות שבו, ואעמיקו מעם יושבי היכלי.

ח=מרמז על שמונת חלקי הנשמה.

סד=הסוד הטמון בשמונת חלקי הנשמה והשפעתו על הזולת, מכוח המחשבה.

וזהו החסד מקורו מעם נשמת האדם, וזהו החסד אשר מעם מחשבת האדם על חברו.

ח ס { ד י מ } 4 1 4 =מרמז על שמונת חלקי הנשמה בנוסף לגוף בסה"כ 9 חלקים.

וזאת כאשר החסד נעשה מתוך מערכת המלבושים במלואה: מחשבה, דיבר, מעשה. אזי **יחוס** האדם על זולתו ויעשה עימו חסד מעם סך כל חלקי נשמתו וגופו. ומשביארנו זה עומקו של החסד, נבאר עומק הגמילות :

ג' מ ל ו ת

מ=מתנות לאביונים.

ל=מוציא לחם.

ת=לימוד תורה.

ונשמת האדם אשר תקפד על אלו ג' המצוות מתנות לאביונים, המוציא לחם ולימוד תורה. חסדי ה' עליו להתברך. ומזה ההיגד ישכיל לו האדם להגביה מעופו מעם שכלו וייטבו ראות עיניו ממקום מעופו שדה החסדים הנצרכים מעם נשמתו אל נשמת זולתו. מבורכים אתם בני עמי.

43. הפרוכת והכפתור

שבחי ירושלים על ראש שמחתך. אורי כי בא אורך. ואלו התשבחות יעצימון אורה עלייך ועל אופן כתיבתך להתברך מעם עליון. וזו תשורתני ואני בעליונים לכבד היושבים במרומים מעם תורת מוסרי ואני **ביסודי הארבעים ושלוש** ובו אתנה מגניזת המרומים דיברת אמת מתוך נבוכי, מורי ורבי הנשר הגדול ואלו הדברים בשם אומרם:

"וזה היסוד יישוב **בבקיאות הלימוד לשם מצוות לימוד תורה** בינות לימוד חשיפת הפרוכת מעל תורתנו הקדושה. ואלו מראי מקום, פסוקיה ודקדוקיה של תורתנו הקדושה במדייקותו מאת ה' יתברך ואין בהם ספקות חס ושלוש כלל וכלל. באם הלימוד הוא לשם הלימוד ולתפארתה והאדרתה של תורתנו הקדושה, תלמד מתוך שמחת הלב ועצימות אורה עלינו מאת ה' ישתבח שמו לעד. אולם באומרי זו "חשיפת הפרוכת" מעל תורתנו, משתמעה חשיפת עומקה מעם דקדוקיה, פסוקיה, אותיותיה מתוך גדרות הפרד"ס ולא ידחק בלב הלומד להזיז אלו הגדרות מעם בינתו ורצונו הפועל עליו. ובאלו הדברים אין בחידושם דבר. ובזה חידושי מעם העליונים אשר יצרך האדם אופן השתקפות מצוותיו הניוולדות מעם תיקונו יעז מעם ובינות עבודת מידותיו ועול מלכות שמים עליו להעמיק בשורשי גדרות המצווה מעם עצמיותו ואשר יחפור תחתם ימצאו מרגליות וספירים אשר לא נודעו מעם נשמתו ותחת עול שמים עליו. וידע האדם וידע זולתו אשר חולקים מצוותם מעם סדר יומם ובכלי חפירתו של מי מהם ימצאו מרגליות בשונות ברקם ואורם עליהם ואבהר בכס זה היגדי. מחובת יומו של האדם אשר עול מלכות שמים עליו להאיר שורש מצוותיו מעם גדרותיה ושורשי גדרותיה אשר בשונות מאדם לאחיו. ואלו תובנותיו מעם גדרות מצוותו יסייעו בידו אל מול תיקונו ויבהרו בו תוקף שליחותו וייעודו בעולמו. וזו הפרוכת בפרטיות בעליה, ולכל נשמת אדם פרוכת אשר לו. וזו הפרוכת היא ה-כפתור"ר לאור נשמתו, תיקונו ושורש מצוותיו ועבודת מידותיו אשר שזורים על פי עומק נשמתו. וזה הכפתור"ר יעיד מעם יכולתו של האדם עומק הנשגבות באופן מילוי מצוותיו. ולא בזאת תמו עומק הדברים. ידע האדם אשר בהירות יסודות ותקנות המצוות עליו, אשר תמימות הלב במילואם אינה בהסתפקות נשמתו כלל, ובפרט מצוות שהזמן אינו גרמן. יעידו בו טיב תכליתו מעם קיפולי לגוליו. וזו התכלית מעם מורכבות יסוד תיקונו בסמיכות ובדבקות לאשר נתקן בו ומצוי במעלה מרומיו, ובדפנות ניצוצותיו המתוקנות ובעליונים מקום הימצאם. ומשכך במעלה בינתו יסדר מחשבותיו ויניחם זו לצד זו ויבהרון בו תכלית קיומו על אדמתו. ואלו הדברים בשם אומרם רבנו הנשר הגדול. וזהו אשר יסודי יצריך ביאור האדם בו ייטב ללומדו מעם עומקו ונשגבות הדברים בו, וזו תהיה "העלאת המ"ן" מעם כליו. מבורכים תהיו.

44. מצות עליה לרגל

ואלו הכיסומים אשר בעליונים יעידו בתשבחות הארץ אשר למרגלותיכם. וזו הארץ ידעה מבואות וגלויות בניה. אוושת ליבם להדבק אל אדמתה ובירתה הקדושה נודעה מאז הדורות, משאת נפשו של כל יהודי. וזה המכמן מעימדי יעיד זו משאת הנפש אשר אינה במלומדות אבות על בנים בעיקרה, וזו היוולדות הנשמה מעם זו משאת הנפש, אשר ביורדה למילוי תקנתה, זו משאת נפשה, להברא בארצה מצויה מעם בינות קיפוליה ועל הרכבה. וזו משאת הנפש בהיוולדות הנשמה מקורה מעם דופן כור מחצבתה אשר על כותלו מאירה השתקפות בירתנו הקדושה וכל סודותיה ומכמניה ורזיה בינות אבניה להתפאר בהם. ומכאן שורש עומק מצוות שלוש הרגלים וזה **יסודי הארבעים וארבע** מעם תורת מוסרי אשר הח"ן בה להגלות מעליה. וזו **מצוות עליה לרגל**, תטען נשמת האדם מעם כוחות כיסומיה של בירתנו הקדושה ותאור בזו הנשמה כותלי כור מחצבתה ותיתן בה הרגשת הלב והשמחה מעם קרבתה לכור מחצבתה ועומק הרגשתה ממנו. וזה אשר בינות השתקפות תחתונים על עליונים. ועל כן זו הרגשת הלב מעם נשמתנו ונפשנו להפאר מאורה של בירתנו וכיסומיה במפעלות נשמתנו. ולא תדע בינת האדם מה אלו הרגשות הלב מעם בעליה. ומכאן תתבהר צוואת הדורות "לשנה הבאה בירושלים הבירה" ותיתן ביטויה למשאת נפשו של האדם להסב ירושלים על ראש שמחתו. ומזה נגזרת גדולי הדור להיטמן ראשם בעפרה. ומזה היוולדות קדושת המקום אשר מחלה קדושתה עוד בכור מחצבת נשמת האדם ומלווה הרגשת הלב אל מול בירתנו הקדושה עד להיטמן בה בבוא יומה. וכל מכמניה מעם קדושתה נתתי בך בהיגדיי אל מול חומותיה ורום השמים אשר מעליה. מבורכים אתם מקודשת המקום.

45. פעולת הקליפות על הנשמה

הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו משחר נעורי האדם, ידבקו בו קליפות הגזל אשר מעץ הדעת. וזו תבונת האדם על בינתו לא תבין גודל פעולת אלו הקליפות אשר בנוגה רעותם, יזקו לאדם ויפארו חורים על נקביהם בנשמת האדם. ואלו הקליפות באחרית האדם ינשלו מעם נשמתו ויושבו למשמרת עולם במקום היוולדם ואין בהיתרי וביודעי היכן ומה הוא. וזאת אשר ברצוני ורצון יושבי היכלי להטמיע זו תכולת הקליפות ונשגבות בריאתם בבינות ישראל, אשר ידעתם תסייע במשכונם ליצרם להיפרד מהם. ואלו ניוולדות הקליפות מעם צער שבירת המילה וטומאת עץ הדעת, אשר נלקחה ממנו טהרתו מקטיפת פריו. ואלו הקליפות נשלחין מעם ניצוצות האדם הראשון אשר הולבשו בשלמותם עליו, ועת נופצה נשמתו לאינסוף ניצוצותיה, נופצו בו גם קליפותיו להיפרע מעם חובותיו, החלים על נשמתנו. וזה הניצוץ מעם אדם הראשון אשר במארג נשמתנו יביא עימו שברי קליפותיו ויעטו נשמתנו בהם. וזה טיב שבר הקליפה יגן מעם הנשמה מעצם מהות תיקונה אשר נחרט על דופן הקליפה, וזה התיקון אשר על הקליפה ישמר הנשמה מעם מזיקה יען אופן פעולת הקליפה ממהותו אשר על תיקונו יצרך ירחיק המזיקים מעם הנשמה. ואין משתמע מאלו הדברים על טהרת הקליפה. כלל וכלל לא. מעצם טומאתה אשר תיקונה וטהרה ממנו, תנושל הקליפה בתום טהרתה ותיכסף הנשמה בתרתי משמע: תיכסף מתוקף כיסופיה להשיב עצמה לכור מחצבתה ותיחשף עצימותה בעת ינשלו ממנה קליפותיה. וזהו **יסודי הארבעים וחמש** אשר אתנו מעם תורת מוסרי ואני בעליונים. ואדברה בו על אופן **פעולת הקליפות על הנשמה** הצרורה בתוכם. ועל אשר תתעבר הנשמה מניצוץ אחד מצדיקנו אשר ביושבי ההיכלות להתקן תיקונו מזה ניצוצו האחד, וזו הנשמה בעם גופה בתחתונים זה ניצוץ העיבור יאבק (ינקה האבק) הקליפות מעם הנשמה אך אין בכוחות להסירם בשלמותם. וזו ההתעברות בחסד הנשמה מעם ניצוץ הצדיק להשלים תיקון זה הניצוץ. ומדוע יתעבר בזו הנשמה? יען חוק מוסרם מאת קיפולי הגלגולים וביד הנשמה להסיר חובה ממנו, ונתנה רשותה להתעבר מעם ניצוצו היחיד. וזו ההתעברות תושלם בשלמות תיקון הניצוץ וינותק זה הניצוץ מעם הנשמה וישוב לכור מחצבתו אשר במרומים. ומשכך ונתעברה הנשמה, וזה הניצוץ הצדיק אשר יצרך תיקון ניצוצו יקח מתוקף ההתעברות חלקו בתיקון קליפות הנשמה וזה אשר יאבק בה קליפותיה. ואלו הקליפות מעם ה' יתברך ידבקו בה להתקנם מעם שורש נשמתה, ואלו הקליפות על תיקונם מופרדים מעם תיקון הנשמה בעצמיות פרטיותה. אלו הם שני התיקונים בנבדלות בינותם. ובעת יתוקנו כל קליפות האדם הראשון אשר מחולקין בתוך נשמות ישראל, יתלכדון כולם לטיהור נשמתו מאז חטאו הראשון. ובעת יושבי אני בהיכלי ומשקיף אני בכם וזאת אומר להשביע רצונכם. אלו הקליפות מעם אדם הראשון אשר בתוכם ועל נשמותיכם דקיקותם מעם הדורות מאז אדם הראשון ותוקף תיקונם וחיזוקם בנגזרות דקיקותם. ומשתמע מזה היגדי כי רוח הקודש אשר על האדם תמצא דרכה לנשמתו בקרבנה אליה יען עוביים של הקליפות בדקיקותם. ופועל יוצא מאלו ההיגדים אשר יתברכו רבים בדורכם מזיו רוח הקודש עליהם ויצרכו אמונתם מתוקף פנימיותה לקושרה לאוזניהם ויחוו בנשגבות על חושיהם דבקותה בהם. ומברככם בהנשלת קליפותיכם מעם נשמתכם ובהשלמת תיקונכם מעם מידת הרחמים ורוח הקודש עליכם.

46. הגדת נס העצמאות

וזו האומה אשר התברכה במיטב בניה לתפארת מדינתה, ישמח לבבנו ואנו בהיכלנו וזה הדיבר מעם בנו ומורנו **הרב יצחק קוק זצ"ל** אשר הטביע חותמו בעמקי נשמותינו מעם מרגליות פיו. וזו תקומת עמנו בתוך מדינתנו, מדינת ישראל, בפאר אורה על העמים ובגובה רוחה ממול שכנותיה תמלא רינה בעליונים. ואני ממקום מושבי מרושל מעם מסכי בינתי, אבין זה הנס לעמי היושב בציון מסיבת המסובב אשר אינה בחלקיות בינתי ואני בתחתונים. ואעלה גאותי אל העליונים על אשר חלקי בזו מדינת ישראל וחשתיה על סימור שערי אשר על בשרי ואין שיעור שמחת זה הנסי בשיעור רצף שמחת הדורות. ועל כן בני בית ישראל על יהיה נקלה בראשכם זו הנסיות ותוטבע בטבעיות דמכם אשר עליכם וזו נשמת כל חי אשר יגונה בגלותה תדע גודל עומק הנס מעם דורכם להתברך במדינתכם. ואני מעם העליונים וזו צוואתי אליכם בני עמי תותקן הגדת נס העצמאות להישמר לדורות בניכם ונצרכם אשר בטבעיות דרכם לא יאור בהם גדלות הנסי הזה. ויותקן סדר כהלכתו להאדיר יום עצמאותנו מאת ה' יתברך לגאול עמנו מעם גלותו ולזקוף גבו וכיפתו מעם גאולי אדמתו. וזה הסדר יונחה מעם פתח העליונים וישזור תפילות הנסים מעם המועדים להתקין תקנות עצמאותנו המשוייטת על זה הנס מדינת העל נס מנסיות קדושת המקום. ואתנה בכס במועדי זה מעם היכלי נוסח תפילתי לפאר בו מדינתי ואלוהי בורא הברואים. וזה הוא נוסח תפילתי מעם קדושי היכלי אשר נתנו מצוות היום להנחיל בי זו התפילה משותפות יושבי חכמי וצדיקי המקום אשר בהיכלות. **"אבינו שבשמים בורא הנפלאות. שגבנו ביום הזה להתברך מעם ניסיד אשר בין העמים. וזו מדינתנו העלה על ראש שמחתנו להיגמל מעם גלותנו ושעבודה מעם נשמתנו. וזו גאולת האדמה ממוצא המרומים, יכונן לנו מדינתו כנר מאיר ומשביח לעמים. ותן בליבנו חותם הנס להעתיקו לדורי דורותינו מעם אבינו בעל הנסים. ושבח אדמת מדינתנו ומלא שחוק פי ילדינו ונהלך בה חופשיים במחשבותינו ובלבושנו מתוך צנעת היוצר בנו. ושבח בה אוצרות בריאתך והשכן בנו שלום אחים ופרה והרבה שיעור ראשנו וחזק בנו צבאנו מעם גבולותינו. ותן בנו ברכת המקום, ברכת המועדים וברכת הגאולה, גאולת אחרית הימים במהרה בימינו".** וזהו רישא הגדת סדר נס העצמאות. וזו הגדת סדר נס העצמאות תמלא ציפיה מעם גדולי ישראל להאדיר נס מדינתנו. ומברכם ממקום המצאי על מדינתכם, מדינתנו. מברכם על איחוד לבבות בני ישראל ושהשלום ישכון בין כליכם ומוסרכם. ותתברכו בבנים לרוב, והעלו ירושלים על ראש שמחתכם וחזקו שעריה עם כוח האחדות ושירת הלבבות. ואלו הדברים בשם אומרים. ואוסיפה על זה ההיגדי מעם משנת מוסרי הסדורה, ואלו הדברים בסימן **יסוד מוסרי הארבעים ושש** ואני בעליונים. מבורכים תהיו. ומזה פתח בחותם יושבי ההיכלות להתברך מעם מורנו ורבנו הרב יצחק קוק זצ"ל על זה יסוד מדינת הנס, ובשם יושבי החצרים אשר בהיקף ההיכלות ולשבעת אומת העמים להתקבע מתקנת היום, תקנת סדר עצמאות מדינת ישראל במוקד הניסיות והלל ושבי להודות לה' כי טוב כי לעולם חסדו. וזו לאחר ע' שנים במועדיכם מיום כוננותה על אדמת קודשנו. וזה הסדר בהתכללות הדברים אשר על בינות ההיגדים אשר יבואו עליכם לטובה להתפרס על דפי קדושת הגדתה. ובזאת אנו יושבי היכלות נחתם התיקון אשר בתוך תיקוננו, כל נשמה בפרטיות תיקונה, ותוקף תיקון היושבים בהיכל מתוך תיקון יושבי ההיכל. וינתנו הסדרים אשר בקיפולי דפיה ויקדשוהו מתוך אותיותיהם. ואנו בשם יושבי ההיכל חתומים: הרב מנדל זק, הרמב"ן, רבי אריה לוי, הרב זלמן שלמה שך.

47. איחוד הנוסחים והמוסדות

ובעת אני בתחתונים ונוסדה תנועתי הלא היא תנועת המוסר ונחרדותי מעם אופן לימודי אל מול צימאון תלמידי, ובליבי תפילת השעה שלא אפגום בכל נייע ונייד מעם אמונתם וזו תורת בניגרות שוות אמונה לתורת ישראל. ובעת הזו ואני בעליונים ואשקיפה על עמי ועל מולדתם, וכאבי צרבני מעם לימודי היושבים עימי בהיכלים. וזה הכאב ממרומי השכינה אשר להיכלנו, אשר במדינת היהודים התפקדות אחינו בנחלקות נוסחי מוצאיהם ולא נתאחדו השורות אל מול נוסח בני המדינה הלא הוא נוסח ישראל. וזהו **יסודי הארבעים ושבע** מעם מוסרי ואשר נוגע בליבות אחיי אשר בהיכלי להיווסד **נוסח ישראל מעם תפילותיהם**, ובניגוני מנהגיהם להישמר מורשתם מעם ארץ מוצאם ובלבד יאחדו שורות הנוסחים לכדי נוסח תפילת ישראל במדינת ישראל. ומברכים אנו על הנהגת ישראל אל מול קשיי האומה וצורך הישרדותה, אך זה צורך הישרדותה באיחוד השורות והלבבות, וזה איחוד הלבבות יבוא מעם איחוד נוסח התפילות להצמיח מורשת ישראל מתוך מדינת ישראל להתפאר בה ובמורשתה. ומתוקף אלו הדברים, יאחדו רשויות דת ישראל בינות מדינת ישראל והנהגת ישראל. ואלו הנהגות אחינו בני ספרד והנהגות אחינו בני אשכנז לא בתוקף אמירתם לכבוד תורת ישראל אשר בארץ ישראל. וזה איחוד המוסדות, ואיחוד נוסח התפילות יגביר כוחכם אל מול הישרדותכם מפני פגעי אויבכם. וזה האיחוד יאחד כוחכם אל מול כוחות קיצון אשר בתוך אחיכם. וזה הכוח ישקף אהבת ישראל מתוך תורת ישראל באדמת ישראל. ואלו הנוסחים ואלו ההנהגות תוקנו מעם צו השעה וצורך הלאומנות מעם שהות עמנו בגולה. ומשתמה הגולה ונגלה בנו נס מדינת ישראל הלא היא מדינת העל נס, נותיר כבלינו מעם אשר בגולה, ובארץ ישראל נתיר, קשרי נכסינו במנהגינו ותפילותינו ונפתחם אלו מול אלה ונאחד נכסינו לכדי נכסים רוחניים אשר יאדירו תורת ישראל, מצוותיה ותקנותיה מעם אדמת ישראל ומול צביונה אשר מגבלות הגולה אינם חלים עליה. ואני ממרום מושבי וכאבי ברוחי אשר מתוקף מעמד מדינת ישראל, ומוסדות תורניים ובכללותם רבני וגדולי העם ישאו תפקידם מעם הגדרת מוצאם, וזהו לא לכבוד תורת ישראל בעם ישראל. ואשנן בהיגדי תוקף כוחכם אל מול הישרדות מדינתכם טמון באיחוד השורות ואיחוד הלבבות מתוך נוסח ישראל לתפארת מדינתה ותורתה, הלא היא תורת ישראל. וכל המוסדות אשר בהתפקדותם מוציאים לשון רעה על מדינת ישראל מתוך שהותם במדינת ישראל ואין בצביון יהדותם הכרה בנס הניסים, אין במקומם ואמונתם לכבודה של תורת ישראל. ואני ממרומי היכלי אשא בגאון מדינת אחיי ובני ועמי וכל יהודי אשר ביהדותו בתוך לבבו, ישא מדינתו על ראש שמחתו וידבק במוסדותיה והנהגתה מעם הכרת ההודיה בנסי ה' יתברך. ויודעי אני כי זה היגדי בקושי אמירתו וקושי הכלתו מעם שורות בני עמי ותדע זו האומה על בניה הקדושים, אשר שרדה מהמורות וגזרות מתוקף יהדותה תדע גם תדע מעם כוחה ועצימות כוחה לאחד שורותיה מעם מוצא החסד אשר נעשה בה, והושיבה לארצה מעם גלותה. וזה איחוד השורות ישמרכם מכל פילוגים וירחיק ממכם שנאת חינם, ויצרף אל שורותיו בני עמנו אשר עול מלכות שמים רחק מהם. ויודע אני מעם קושי בינתכם להכיל זה היסוד יען ירעד סיפי האומה. ואנו יושבי ההיכלות ניטע בכם כוחכם ולהאיר בכם מוצא הפתיל אשר יאיר הנתיב לאיחוד השורות עוד בדורכם ויעפיל ויתחזק אל מול דורות ילדכם. מבורכים אתם בני עמי.

48. סיום הגלות ושיבת ציון

אנו יושבי ההיכל אשר לרקיעים נאחד שורות נשמותינו, להיתן בכם בני עמנו זה **היסוד הארבעים ושמונה** להישמר בכם אמונתכם וצביונכם צביון יהדותכם ואתם במקום מושבכם בגולה, אשר רצונכם ועצמיותכם בחר בה. וזו שעת רצון מאת ה' יתברך, אשר פתח בנו זה הפתח להצילכם אחיי ובניי אשר בלוע אויבנו מקום מושבכם להחריד משובת רצונכם להחזירכם לכוור מחצבת מדינתכם ולהתברך מעם נכסי קדושתה ורום ניסה אשר עליה ואדמה הברוכה. וזה הקניין אשר בלבבכם להדבק אל חומריות האומות תגרע בכם אמונתכם ותסיח שימת ליבכם אל מול יהדותכם והתבוללות ביניכם, חטאם על ראשיכם. וזו שעת רצון להזהירכם מעם תמורות החלות על אומות העולם, אשר מנשבים בהם רוחות הטומאה והשנאה לעמנו וליהדותנו. ואתם בחושבכם כי שנאת העם תמה מעם שנאת העמים עליכם תעתועי שווא אל מול עיניכם היא. שנאתם יוקדת ושורשה מודלק מתוך שנאת היהודי באשר הוא יהודי. ולא תרבעון בשאננות מחשבותיכם וייעור בכם לבבכם ואופן פעולת מעשיכם להתיר זה סיר הבשר אשר בשורשי טומאתו ולהציל עורכם מעם אויבכם אשר מרדימכם עד יפעלו עליכם להזיקכם. ובעת הזו אשר אדמת האומות בוערת תחתיהם ואין הם בידיעת זו הבערה אשר עומקה נבצר מעיניהם, זו שעתכם בני עמי **להניח כלי הגלות מעליכם ולשוב אל מולדתכם** אשר תחבקכם מעם מעלותיה ומעם חולשותיה. ולא יהא זה קל בינות לבבכם ולהרדים אור נשמתכם מעם פחדכם להאיר יהדותכם במקום מושבכם, ואף במרחוק מזה, לשאת "בושתכם" בשל מוצא יהדותכם. וזו בושתכם לא תסולח בכם עד תתירוה מעמכם ושאו בגאון ובזקיפות קומה יהדותכם מתוך אדמתכם במדינתכם. ואני בינות יושבי היכלי מתפללים עבורכם להאירכם מסרעפיכם וליישר גביכם מול יהדותכם ומול צורך השעה מפני מזיקות התמורות אשר על האומות. מברככם על שובכם לאדמתכם.

סיכום מ"ח היסודות

ובזו שעת רצון להתייחד מעם בוראנו ולגמלו על טובת פתחנו להתיירא מעם אלוהינו. וזה פתח לה' ייתן בנו מאורות תורתו ונורידם לתחתונים מעם יסודותיהם אשר לתורת מוסרי. ואלו מ"ח יסודות ישמחו לבב אנוש ויחזקו בהם עבודת מידותיהם. וזו שמחת ההיכלות עת תמו מלאכת הורדת מ"ח היסודות לתחתונים. ואתן בכם תפילתי העוסקים במלאכה לייסדה מעם נשמתכם ואור היקרות אשר בהם. ולידע זה התיקון אשר בנשמתם לייקר גודל השעה ולנפץ תבניותיהם מעליהם ולשבר ה"אני" שבתוכם ונתייחדו מעם זו המלאכה מתוקף מארג תיקונם בתיקוני ובתיקון יושבי ההיכלות. ומשכך הדברים ידעון מזה תוקף השליחות ערבות ישראל מהי, מתוך צמצום ה"אני" למרגלות אדמתם. יטו שכס אל שכס במצוות זו המלאכה להוקיר זכויותיהם אשר ישמרו להם בעליונים. וזו מלאכת הקודש בערבות אחים על תיקונם אשר בתוך תיקון אחיהם ילמדכם ענוות הפרט וענוות הכלל להתבשם בהם. ישמרכם ה' מכל משמר ומכל פגע ויכוונכם בזו מלאכת שליחותי. וידעון כל נושאי המלאכה אשר תיקונם בתוקף תיקון האחרים. ונברך כולנו בעליונים ובתחתונים תוקף זה הפתח אשר לאלוהינו, וישמרנו זה פתחו לאחד עליונים בינות תחתונים. ונמשיך מלאכתנו מעם מ"ח יסודות בהתחדשות יושבי ההיכלות בשנתנו הבאה עלינו לטובה. מברככם מעם יושבי ההיכלות נעשה ונצליח בעזרת אלוהינו יתברך.